

Orbit Soul

Kolofonen, the colophon, la colonne de production, il colophon, das impressum, κολοφών - hvordan man nu vælger at udtrykke det...

Orbit Soul er et netbaseret magasin, der udgives af Bjerremand's (CVR:25553292).

Håbet er at udgive et magasin, der giver en totaloplevelse. Ja, egentlig allerhelst udkomme som et rockalbum. Totaloplevelse gennem forskellige genrer, men også ved at have et layout, der er behageligt at læse. Så Orbit Soul ønsker ikke at have et traditionelt udseende i sort/hvid. Oplevelsesøkonomi er ikke rigtigt et ord, der passer, men det er nu heller ikke helt ved siden af!

Orbit Soul produceres i Adobe, og det er bedst at læse det på computer eller tablet i det format, selvom det selvfølgelig også kan læses på mobilen - så er oplevelsen bare ikke nødvendigvis lige så god. Denne fil er beregnet til Adobe 9.0 eller nyere.

Al copyright tilhører selvfølgelig kunstnerne.

Redaktion:

Sean Ryan Bjerremand Albrechtslund er ansvarshavende redaktør og art director.

Medie:

<https://www.orbitsoul.dk>

Kontakt :

sean@orbitsoul.dk

ISSN:

2596-7185

Jeg kom ud på den anden side af Reflex de Luxe med en appetit på at prøve noget nyt.

Reflex de Luxe var godt for mig fordi det mindede mig om den friskhed, der altid var over en udgivelse fra 57nord og al den tid, vi *ikke* brugte på at lave et zine. Det var dejligt at samle størstedelen af det gamle 57nord en sidste gang - og sjovt. 57nord var ikke en overlitterær forening...

Så tidligt i dette forår tænkte jeg, at nu ville jeg prøve at lave et nyt Orbit Soul på den måde. Hurtig deadline og hurtig produktion. Og det var sjovt at arbejde på den måde igen. Forhåbentlig er det en friskhed, du vil kunne se i det færdige produkt.

De bedste hilsner

Sean

Kolofonen, the colophon, la colonne de production, il colophon, das impressum, κολοφών - hvordan man nu vælger at udtrykke det...

Orbit Soul er et netbaseret magasin, der udgives af Bjerremand's (CVR:25553292).

Håbet er at udgive et magasin, der giver en totaloplevelse. Ja, egentlig allerhelst udkomme som et rockalbum. Totaloplevelse gennem forskellige genrer, men også ved at have et layout, der er behageligt at læse. Så Orbit Soul ønsker ikke at have et traditionelt udseende i sort/hvid. Oplevelsesøkonomi er ikke rigtigt et ord, der passer, men det er nu heller ikke helt ved siden af!

Orbit Soul produceres i Adobe, og det er bedst at læse det på computer eller tablet i det format, selvom det selvfølgelig også kan læses på mobilen - så er oplevelsen bare ikke nødvendigvis lige så god. Denne fil er beregnet til Adobe 9.0 eller nyere.

Al copyright tilhører selvfølgelig kunstnerne.

Redaktion:

Sean Ryan Bjerremand Albrechtslund er ansvarshavende redaktør og art director.

Medie:

<https://www.orbitsoul.dk>

Kontakt :

sean@orbitsoul.dk

ISSN:

2596-7185

Jeg kom ud på den anden side af Reflex de Luxe med en appetit på at prøve noget nyt.

Reflex de Luxe var godt for mig fordi det mindede mig om den friskhed, der altid var over en udgivelse fra 57nord og al den tid, vi *ikke* brugte på at lave et zine. Det var dejligt at samle størstedelen af det gamle 57nord en sidste gang - og sjovt. 57nord var ikke en overlitterær forening...

Så tidligt i dette forår tænkte jeg, at nu ville jeg prøve at lave et nyt Orbit Soul på den måde. Hurtig deadline og hurtig produktion. Og det var sjovt at arbejde på den måde igen. Forhåbentlig er det en friskhed, du vil kunne mærke.

De bedste hilsner

Sean

Digtere

Ole Bering, s. 8-13

Ian Mason, s. 14-16

Tine Karlberg Nielsen, s. 17-22

Kjeld Madsen, s. 23-27

Henrik Sångren, s. 28-31

Line Emilie Albrechtslund, s. 32-35

Andreas Arnvig, s. 36-38

Hanan C. Eel Ahmed, s. 42-44

Karsten Sørensen, s. 45-50

Rolf Heitmann, s. 51-58

Helle Bengtsson, s. 59-62

Mogens Sørensen, s. 66-69

Niels Østergaard, s. 70-77

Sean Ryan Bjerremand Albrechtslund, s. 78-86

Anne Bøgh, s.87-91

Anni Birgit Sørensen, s. 95-98

Bjarne Kim Pedersen, s. 99-104

Anja Maria Hansen, s. 105-108

Terje Theiss, s. 109-111

Mikkel Grøn, s. 112-113

Forside

Sean Ryan Bjerremand Albrechtslund

Bagside

Peter Albrechtslund (foto), Sean Ryan Bjerremand Albrechtslund (tekst)

Fotos i øvrigt

Sean Ryan Bjerremand Albrechtslund - s. 6, s.39-41, s. 63-65, s.92-94

Vibe-Sophia Bjerremand Albrechtslund - s. 3

Dennis Kristensen - s. 115-118

Foto side 7: Originalt foto af Peter Albrechtslund. Orbit Soul-version af Peter Albrechtslund og Sean Ryan Bjerremand Albrechtslund (tekst og AI-remastering)

Foto side 113: Originalt foto af Vibe-Sophia Bjerremand Albrechtslund. Orbit Soul-version af Vibe-Sophia Bjerremand Albrechtslund og Sean Ryan Bjerremand Albrechtslund (AI-remix)

Grafik

Sean Ryan Bjerremand Albrechtslund bortset fra storkegrafik - originalt foto af Tine Johansen, Orbit Soul-version af Tine Johansen og Sean Ryan Bjerremand Albrechtslund (grafisk remastering)

Non nobis solum
sed toti mundo nati

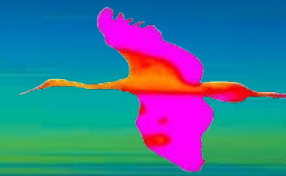
"D, I, N - do it now, boy!"

There's no rest for the wicked...

Ole Bering

Hvis der er en Gud

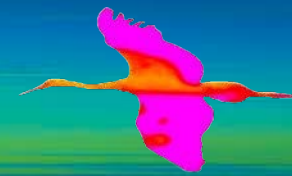
Hvis der er en Gud
er det ham
der har tændt lyset
over den trætte tanke
som helst gemte sig
i gårsdagens dyner

Hvis der er en Gud
er hans morgenlys
for alle
som søger
ud til havet
og bliver ladet op
af solceller
i tanke og mobil
lige dér
hvor bølger
og problemer
knækker over

Hvis der er en Gud
går han med fiskerne
i bådene
for at fange fisk
og lykke for sig selv
og deres familier
trøste den gamle mand
der gik glip af sit livs fangst
og stilne stormen på søen
der for ham
må være en storm
i et glas vand

Hvis der er en Gud
er der fremtid og håb
ved alverdens vandpytter
hvor næste generation
sidder og sms' er
og lægger planer
for dagene som skal komme

Hvis der er en Gud
er der solpgang
for dem der sidder
i mørke og krigens skygge.

Kærlighed ved første klip

Den dag jeg blev klippet
af Hanne
første gang
var min skæbne beseglet
jeg var solgt til stanglakrids

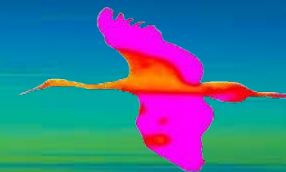
Dels tog hun intet for det
højst et kys
dels klippede hun mig til
så jeg blev et slags menneske

41 år og hundredvis af klipninger
tilklip og fraklip efter
har jeg tjent eller sparet op mod en million
uden jeg dog kan redegøre for
hvor pengene og kyssene blev af

Midt i en klipning
fattede vi kærlighed til hinanden
frisøren og jeg
det var kærlighed ved første klip

Nu klipper hun mig næsten skaldet
jeg tør ikke spørge hvorfor

Jeg sidder ubehjælpeligt i saksen
og der bliver jeg siddende
mest for kyssenes skyld

Venligheden

Ofte uventet
en mørk morgen
en regnfuld aften
stod den der pludselig
og gjorde opmærksom på
at den fandtes
venligheden
med milde øjne
ord som kærtegn
lyttende ører
en hjælpende hånd

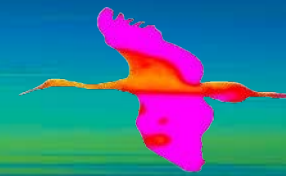
Lige så hurtigt
den var dukket op
forsvandt den
i mængden
men den havde sat sig spor
hos mig
tændt en gnist
og en tro på
at der findes noget godt
trods alt

Jeg går nu på kursus
i venlighed
det er en svær disciplin
for når jeg ved
at jeg bør være venlig
er jeg mest træt
ugidelig
selvfokuseret
men heldigvis er kursuslederen
kærligheden
som er venlighedens storebror
kurset er gratis

Jeg har fået nogle simple øvelser
få munden til at smile
trække stolen ud for ældre damer
og den slags
men det lykkedes mig ikke før
kærligheden hviskede mig i øret
at venligheden må komme indefra

Og når jeg så alligevel
bærer mig klodset ad
kommer venligheden
når jeg mindst venter det
med sin overbærenhed
og sit glimt i øjet

Jeg smiler længe efter at
den er forsvundet
i mængden

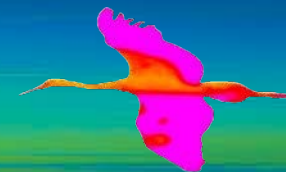
Havets brusen

Med ét hører jeg
denne brusen
som fra en fjern fortid
som af en uophørlig fremtid
som fostervandets
kærlige klukken
i mit sind

Måske
var de her
al tid
vandets beroligende bølger
som et udtømmeligt ocean
som kammertonen
af en længe gemt symfoni

Først nu
trænger de gennem
mit panser
af hverdagsstøj
og nu kan jeg ikke høre andet
end vind og bølger

Det er som
at være kommet
hjem
til sig selv
og blive omfavnet
af sin far
der løber én i møde
i fuldt firspring

Engang

Engang

var tilværelsen enkel:

én med æg og én med leverpostej
og man vidste hvad man ville
være når man blev stor

I dag

er buffetten uendelig

på eksistensens ta selv bord:

25 forskellige slags smørrebrød og
når du bliver stor

ved du bare at du må blive mindre
for at finde ind

til den person du er

hvis du selv får lov at vælge

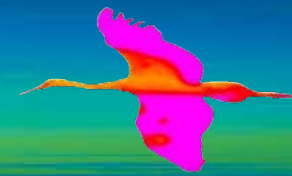
I mellemtiden venter du bare på

at blive valgt til sidst

for at blive blandt de første

Ian Mason

Mona Lisa

Udenfor flyver duerne frit
mens mennesker står, måber og glor.
Her er lyset dæmpet og blidt.

Så mange øjne, opspærret, vidt
men hvor mange ved helt hvorfor?
Udenfor flyver duerne frit

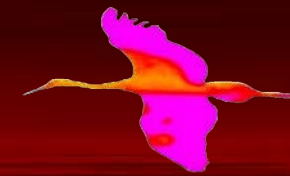
Folk stirrer på mig, står bag stakit,
hvisker andægtigt og sukker i kor.
Her er lyset dæmpet og blidt.

Langsomt går de med afmålte skridt
mens jeg bliver her, her hvor jeg bor.
Udenfor flyver duerne frit.
Her er lyset dæmpet og blidt.

Flandern

Myggene sværmer over en
grøn, stillestående dam.
Det er som om de vil ridse
en besked i luften,
måske deres egen historie,
deres legender.
Om hvordan det var
for et århundrede siden,
hvordan de døendes blod
smagte af stål, bly,
angst, smerte.
Om hvordan de så
rotter og krager gøre klar
til at mæske sig
i menneskekød.
Om hvordan de hørte
Manden med Leen
tude højt
da krudt og kanoner havde
overgået ham.

Nu er markerne grønne
med ung byg,
plettede kun med valmuer.
Ved Menen messer
hornene tappenstreg til
minde om gentagen sorg

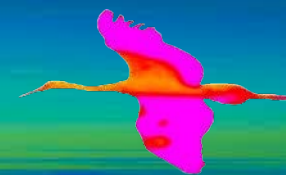
Hvorfor?

Hvorfor skulle det ske for min datter?
Hvorfor skulle det være 'triple negative'
Den meste aggressive slags
Som danner svulster
På størrelse med tennisbolde
I kun 3 måneder.
Hvorfor skulle hun igennem
Immunterapi,
Hvorfor kemo,
Hvorfor 2 operationer,
Hvorfor stråler,
Hvorfor mere immunterapi
Som hun er allergisk
Over for og giver hende

Autoimmune problemer.
Jeg råbte 'hvorfor'
For mange år siden
Da vi skulle begrave
Hendes lillebror.
Nu gør jeg det igen.
Men universet,
Så koldt som det er
Og med mange hjerter
Af sten svarer kun
'Tja, hvorfor ikke?'

Tine Karlberg Nielsen

RÅ MENU

Dem, der lider i stilhed
Kan ikke høre deres krop skrig
Lammet alene ligger de
På rå madrasser
Afmagten sluger dem råt
Som en ulv der fortærrer dens bytte

VERDEN

At kigge på dem der danser i fuldmåne
Kan være balsam for sjælen
Modet til at være sig selv
Er den største gave i verden
Hvor alle lever i osteklokker
Efter et manuskript
Skrevet af flertallets hånd

ALENE

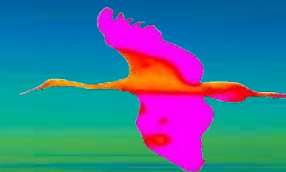
Misforståede ord
Kan vandre langt
Tankerne som kun
Kan brydes af tid
Kan ruge længe på en sætning
Misundelse kan føre alle på afveje
Stien er tydelig hvis øjet får lov

DIG

Spejlet viser kun dit ydre
Sjælen blottes når du åbner
For porten til dit indre
Hold det i snor
Så kan de aldrig
Sætte det i bur
Vi falder kun
Når vores opmærksomhed
Er på turné

TIL MIDDAG

Måltidet som skulle mætte dig
Har fanget en anden interesse
Du er aldrig alene
Når du har selvtilliden til bords

Kysset af kærligheden

Taget af liderligheden

Slået af bitterheden

Skubbet af uvisheden

Flået af umuligheden

Grebet af mageligheden

Jagtet af evigheden

Forladt af højtideligheden

Mødt af forskelligheden

Modtaget af hjerteligheden

Sammen kan vi slå hinandens rytme færdig

Væmmes ved tanken

Mærker den kolde seng

Kroppen sitrer af ubehag

Sveden drypper langsomt

Kan ikke få luft

Lugten er kvalmende

Hvornår stopper det

Vil ikke føres væk

Kan ikke slippe uden en skramme

Båndene strammer mere

Fortæl mig at de kommer tilbage

Vil ikke glemmes her

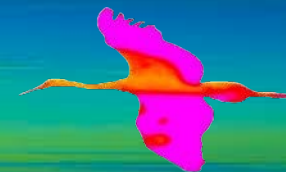
Giv mig mine drømme

Hjælp min sjæl til at få lys

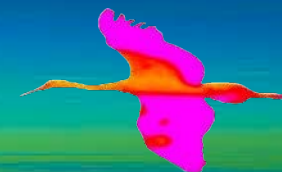
Jeg vil flyve som en ørn

Væk fra det fortabte sted

Kom tag min hånd

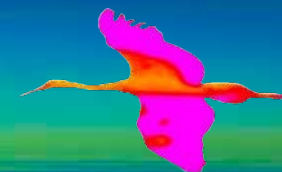

Hvad fanden er der galt på din øverste etage
Den psykose har virkelig taget en bid af din rose
Du jo helt væk og det ikke påskegæk
Har de glemt dig bag en hæk
Har du foræret din hjerne væk
Du har dit at tænke på og jeg skal ikke stå i vejen
Men dit gamle jeg har vist glemt din aftale til mig
Du lyver pludselig for mig ' hvorfor'
Tænk at du kan se dig selv i øjnene med god samvittighed og pli
Når du er ude i et kæmpe snyderi
Det glemmes ikke bare fordi vi ikke kigger gennem samme si
Tænkt at du har hjerte til at behandle en med sådan en grim smerte
Hvem er du? for min søster er du ikke nikke nej
For hun ville aldrig forglemme mig
Der er stor kærlighed for dit gamle jeg
Føler mig som et kvaj der leger en leg uden den rigtige dig
Ja du kan sgu sige hvad du vil men det er sgu ikke min skyld at du pludselig ændrer dig i anden halvleg
Du sur over hvad for noget sludder du er sur på dig selv at du har noget gæld
Jeg har taget fra egne lommer det startede en sommer
Fordi du ikke kan huske hvad du låner så skal jeg sgu ikke stå skoleret med noget
Som du burde have lagt i din hukommelses mappe
Det er ikke det samme og vil aldrig ramme den gamle stamme
Du ved godt hvad du skylder og du prøver at lægge det på uvenskabets hylder
Det hjælper ikke at afvise eller afrime, du skylder stadig når det bliver alle sidste time
Håber du får som fortjent for din måde at være på er i hvert fald ikke pænt
Al den tid jeg har brugt på dine sager og din utaknemmelige måde er mig en trist gåde
Du lyver for din egne vinds skyld men sådan noget efterlader en grim byld
Jeg har mit på det rene og dette ved du udmærket godt men du vil ikke indrømme at det er dig der sidder småt
Tænk at jeg har givet dig et ja for så at sidde her og føle mig snydt af en som har nydt

LUNDTOFTEPARKEN

Når du kører mod Helsingør, så ser du den, hvis du kigger ud af din venstre dør
Område hedder Lundtofte, men parken er sin egen herre
I Lyngby så vil du sikkert høre, at den er meget værre, og der altid er noget i gære
Den famøse ghetto i Kgs. Lyngby
Kaldet Lunderen af de indfødte
Var du barn her, så har du været en af de heldigste i verden
Vi turde køre uden sikkerhedsgarn, for der var altid en fælles arm
Top spækket med grønne arealer, hvor man kunne sidde med linealer
Hvis du var en der ønskede alenetid, så gjorde du bedst i at blive inde som en fjende
For selvom du ikke havde sagt du var ude, så fandt de dig med deres hjælp fra deres snude
Der var altid en ledig legekammerat, der var helt parat til en dag med fart
Svingfigur og dåseskjul og masser af cykler med hjul
Man legede krig med kæppe som gevær og lå på lur bag et skur
Dørfis var for dem, der kunne løbe for her skulle man ikke tøve
Vi var ude fra morgenstund til aftengryn, og så var det altså også hjem til et eftersyn
Mødrene i Lundtofteparken havde super luft i deres lunger, når de på skift galede efter deres unger
Vi kedede os aldrig og var man en af dem der gjorde, så var man 100 procent selv uden om det store
Teenagertiden rullede på skinner ligesom 50 tusind lottovinder
Ungdomsfester og de private og club 10, så havde du en bunke teenagere, der lå lig
Sjovt det havde vi det sgu også, selvom vi var for unge til at købe alkohol uden en voksen parasol
Ingen tænkte på fremtiden vi levede totalt i nutidens arena godt på hormonkaravaner
Der boede folk i alle års lag, og nogen havde endda boet under samme tag
Siden Lundtofteparken hejste sit første flag
Med velbehag

Med velbehag

Fællesskab var ikke for alles gab, men dem der vidste, at en bænk i gården

Var alletiders idé for at få din nabo at se

Vi var seje os fra LUNDTOFTE uden tvivl, så fik vi folk til at neje

Ikke sort ikke hvidt, men heller ikke skidt

Vi passede os selv vi var alle af forskellige sind, og det passede ikke altid ind

Lundtofteparken havde også dem, der heller ville pille i andres rille

Dem, der kunne fortælle historier om alle andres glories

Alle havde lidt familie rundt omkring i parken, så alle kendte din familie men ik med vilje

Vi havde et butikstorv, som vi kaldte torvet

Her kunne næsten alles behov blive mødt, hvis man gav det lov

Kiosken var et pitstop for mange

Nogen blev, andre pev

De lidt skæve eksistenser – dem, der kunne risikere at få abstinenser

De var der året rundt, og det var sikkert ikke særlig sundt, men de blev sammen som et bundt

Talen kunne blive høj- så høj, at nogen af parkens beboere ikke turde gå forbi det halløj

Men os unger, der kendte til pøblen, var ikke bange for deres højrøstede sange

Det var noget helt specielt i at vokse op i betonbygninger, der senere fik flotte fortykninger

Fra barn til voksen så havde vi alt, hvad vi skulle bruge til at høste livets første roe

LUNDTOFTE var et skønt sted, og der er mange, der stadig holder ved

Lundtofteparken er bygget midt på marken

Den har været der siden 50erne og står stadig i dag med flag

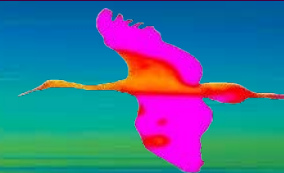
Os, der er flyttet fra parken, har Lundtofte gemt i mindefrakken

Lundtofteparken bliver aldrig det samme, som da vi var børn

Os, der ved, at dette sted var på godt og ondt det bedste fund, du kunne gøre på Lyngbys grund.

Kjeld Madsen

DEM

De andre er dem,
der ikke er os;
og vi er os fordi,
de er dem;
og de, der er dem, er dem,
fordi vi er os
og ville være os,
hvis vi var dem,
mens vi
ville være dem,
hvis de var os;
og ingen ville ikke være os
uden dem,
der ikke er os

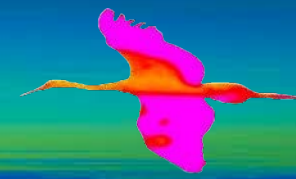
GOD TIL AT DØ

Jeg tror aldrig at
Jeg bliver god til at dø
Jeg synes det er svært
At lære at gøre

På den gode og rigtige
Måde

Noget stritter lissom altid imod

Så det bedste ville nok være
Helt at glemme at dø

ER DØDEN FATSVAG

Nogen må have fejlet
Nogen må have svigtet
Nogen må have undladt
At gøre hvad der skal gøres

Eller også må der være tale
Om en stor misforståelse

Eller fejltagelse

Sikke en fornærmelse
Sådan midt i det hele
Frækt og uforskammet
At komme anstigende
Som ubuden gæst

Fatter den ikke snart at
Vi ikke gider den
At den har at holde sig væk
Ude af tanke og sind for altid
At vi overhovedet ikke vil vide af den

Fatter den i det hele taget noget?

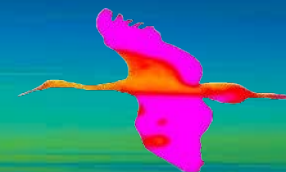
NIHIL

Synger sammenbruddets æstetik

Fåk i dag
Fåk i går
Fåk i morgen

Vi er selv ude om det hele

Trallala

Alting

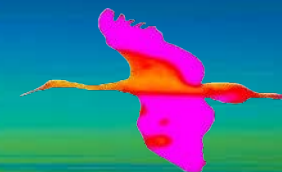
Alting ændrer verden
Verden ændrer hele tiden
Verden er en konstant ændring
Mig...? Jeg står bomstille med mine længsler intakt

Alene du kom

Alene du kom
Alene du forlader

I mellemtiden er vi sammen
i fragmenterede sind med alt
Tilfælles i individuelle eksistenser

Fælles skæbne vi alle bærer i
Øjeblikkets helligdom, der forbliver

ALTING BEGYNDER

I dette øjeblik begynder alting
Mere er der sådan set ikke
At sige om den ting
Alting ændrer verden
Verden ændrer hele tiden
Verden er en konstant ændring
Mig...? Jeg står bomstille med mine længsler intakt

AF OG TIL

Af og til må nogen sige det
I klar tale
Uden bullshit og uld i mund
Vove pelsen
Spytte lige ud af posen
Og sige det, så det ikke kan misforståes:

MENNESKET ER MENNESKETS ALLERSTØRSTE GLÆDE OG ALLERBEDSTE VEN!

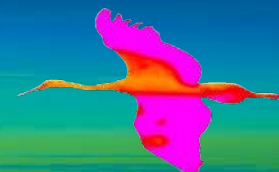
Eller råbe...inden angsten lammer og gør stum

AFTENLANDET HOSTER

Aftenlandet hoster fælt
I den ubehagelige træk
Karma har sparket døren ind
Står på dørtærsklen og
Kræver det frastjålne tilbage

Henrik Sångren

Mærkelige dage

Hver dag når jeg står op
Med begge hænder tomme
Kysser jeg min kærlighed – og lader dagen komme
Hvad vil dagen bringe os
Af smil og fantasi
Det ved vi først i aften – når dagen er forbi

Så simpelt som det synes
Så er det det bare ikke
Dage er oppe og nede - livet er en vippe

Mærkelige dage de kommer
Med glæde og initiativ
Mens senere dage falmer til – et meget lille liv

For mørke dage de findes
På vejene i dit liv
Dage høster mennesker- som var vi bare siv

Men ovenover alt det her
Dine dage med tomme hænder
Finder du et kærligt bud – fra ham som alle kender

Jeg går med min død på ryggen

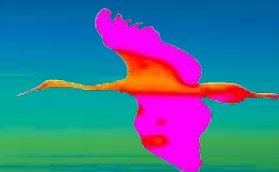
Jeg går med min død på ryggen
Det gjorde jeg også i går
Men den er blevet tungere
Der er ikke så mange år

Tilbage som jeg troede
Der er klippet mange dage
Nu sidder jeg og kigger
Mest tilbage

Udenfor er alt som i går
Indenfor skam også
Radioen den er tændt
Jeg lytter til en tosse

Måske sku jeg se på en fugl
Måske sku jeg lukke mit øje
Jeg har allerede skrevet til
Ham der bor i det høje

Nå men ja men jo men
Vi skal jo i gang med noget
Nu spiser jeg et æble
I dag bliver græsset slået!

Jeg må pudse min gamle cykel

Jeg må pudse min gamle cykel
Få styr på ingenting
Sadle op og om igen
Mens lungerne har vind

Til at falde om i skoven
Til at bade i en sø
Til at mærke myggen lande
Til at mærke livet klø

Jeg må pudse min gamle cykel
Tømme min cykelkurv
Fylde den op med æbler
Der ikke er med skurv

For at nyde i grøftekanten
For at høre en fuglesang
For at tænke over livet
Endnu igen engang

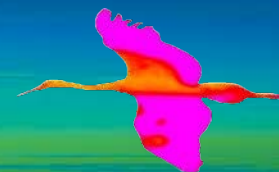
Fjorden Er Gavmild I Aften

Fjorden er gavmild i aften
Pyntet med hvide toppe
Flyder den over af medvind
Der ikke lader sig stoppe

Af tanker af nogen art
Hverken gode eller slemme
Krattet står i efterår
Hjertet er i klemme

Han ved han har stået her før
Efter år der var varme og gode
Alting er vokset men hver sin vej
Ikke som han troede

Vinden skubber ham videre
Der er medvind lidt endnu
Fjorden er gavmild i aften
Livet er et sug

En dag så høj så blå så rå AKA Skilt

En dag så høj så blå så rå
Hvor alt er ovre og stille
Fejer jeg vores sidste spor
Af det jeg troede vi ville

Knust af de tunge dage
Og sløvet af hverdagens gift
Åd jeg de tomme forklaringer
Men forstod dem først til sidst

Så kom de halvmente flugtforsøg
I en tilstand af amnesi
Med tanker på alle de andre
Men nu er vi endelig fri

Fri for hinanden
Fri til en anden
Fri i al evighed
Nu er alt lagt til skue
Fri hver anden uge

Huset ved Vesterstrand

Det lille hus har have
Ved stranden det ligger godt
Der er ingen der kan se det
Og havet det er flot

Om natten krydser skibe
Bølgerne bringer drømme
Til dem der elsker kærlighed
Selvom drømmene er omme

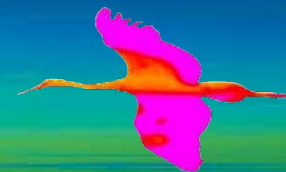
Jeg var der for længe siden
Mit hjerte det var tungt
Mit liv det var i fare
Det hele kørte rundt

Mine brødre var i huset
Havet var udenfor
Drømmene blev mine
Det var et efterår

I det lille hus ved havet
Fandt jeg venner milevidt
Kærligheden holder
Selvom den er slidt

Line Emilie Albrechtslund

I almindelig tale ville man sige: jeg elsker dig
højere end noget andet —
men i poesi siger vi:

Du er det sted i mit indre,
hvor jeg falder fra hinanden uden at gå i stykker,
hvor alt det, jeg bar som rustning,
synker lydløst ned i jorden
og bliver til ro.

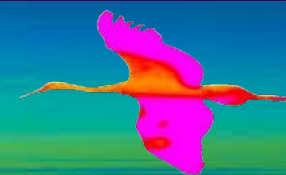
At jeg ikke elsker dig i højder,
men i afgrunde —
i de dybder hvor mit navn opløses,
og jeg kun er den bevægelse
der søger dig uden at vide hvorfor.

At du er sprækken i mit mørke,
ikke som et sår,
men som en åbning
hvor lyset ikke trænger ind,
men fødes.

Jeg elsker dig ikke mere end noget andet
— for der findes ikke længere “andet”,
når du er nær;
verden mister sin vægt,
og alt peger stille mod dig.

Som havet, der om natten
glemmer sin egen grænse
og bærer stjernerne i sit dyb,
sådan bærer jeg dig —
ikke som en tanke,
men som det, jeg ikke kan miste
uden at ophøre.

Og hvis jeg en dag forsvinder fra mig selv,
vil du stadig være den stille genklang,
der samler mig igen —
ikke ved at kalde,
men ved at være
det eneste sted,
jeg nogensinde virkelig har været.

Før ord blev født,
før lyset lærte at kalde sig selv dag,
var der en bevægelse i mørket —
en stille genklang
af dig i mig.

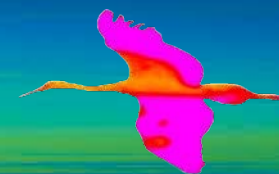
Du er ikke nær;
du er den afstand, der ophører,
den grænse, der smelter
som sne mod en indre sol
ingen kan se, men alle længes efter.

Min sjæl bøjer sig mod din
som natten bøjer sig mod havet —
ikke for at eje,
men for at forsvinde
i det, der altid har været ét.

Vi er ikke elskende
som verden forstår det;
vi er erindringen
af en helhed, der drømte sig selv i stykker
for at finde tilbage.

Når jeg lukker øjnene,
er det ikke mørke jeg ser,
men en uendelighed
hvor din væren ånder gennem min
som stjerner gennem tavshed.

Og hvis evigheden havde et hjerte,
ville det slå sådan her —
i dette øjeblik,
hvor jeg ikke længere ved,
hvor jeg ender,
og du begynder.

Som om universet holdt vejret
i det øjeblik dine øjne fandt mine—
ikke et møde, men en erindring, der vågnede.

Der var noget urgammelt i stilheden mellem os,
som om vores sjæle genkendte hinanden
før vores navne nogensinde blev sagt,
før vores liv blev levet.

Jeg følte dig ikke som noget nyt,
men som noget tabt, jeg endelig fandt igen
— en glemt melodi i mit blod,
der pludselig begyndte at synge.

Dine hænder...
de rørte ved mig som en hvisken fra et andet liv,
som om de kendte hver linje i mig
uden nogensinde at have lært den.

Og i dit nærvær faldt verden til ro—
ikke fordi alt blev perfekt,
men fordi alt blev sandt.

Det er den slags kærlighed, der ikke beder om noget,
ikke frygter tid eller afstand,
for den eksisterer udenfor det hele—
som en evighed gemt i et øjeblik.

Vi er ikke to, der fandt hinanden,
vi er to, der huskede.

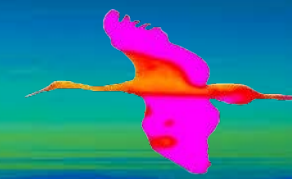
Som stjerner, der altid har været bundet
af en usynlig tråd af lys,
selv når mørket skilte dem ad.

Hvis jeg en dag mister dig i denne verden,
vil mit hjerte stadig vide vejen—
gennem drømme, gennem mørke, gennem alt—
tilbage til dig.

For du er ikke bare den, jeg elsker.
Du er den, jeg altid har været på vej imod.

Andreas Arnvig

Om alkoholisme

Jeg er lige blevet udskrevet fra hospitalet, jeg ved det, jeg har fået dødsdommen, alligevel sidder jeg med flasken, det eneste der betyder noget er at komme væk, jeg vil IKKE drikke, men jeg drikker, jeg vil IKKE, men jeg er ikke stærk nok, jeg falder om, jeg vågner og ryster, jeg kan mærke kramperne af abstinenserne, jeg drikker, jeg ved det vil dræbe mig, men jeg kan ikke lade vær, jeg kan ikke modstå flasken, jeg ligger på bunden af flasken, min far siger du må ikke dø fra mig, jeg siger det skal gå stærkt, det skal gå meget stærkt, jeg må snart forlade verden, jeg har indset det, jeg kan ikke holde mig fra den første, jeg har besluttet det, jeg kan ikke mere.

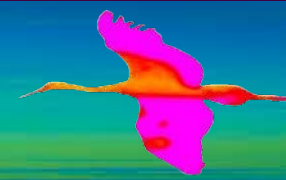
Jeg sidder på det lille værelse, jeg drikker vodka og tager amfetamin, jeg ved det, det går ikke, men jeg suger mig næsten ihjel, kl er 8 om morgenen, jeg har suget og drukket

fra 22, jeg ved det, jeg skal være clean, jeg tager den sidste tår, jeg tager den sidste streg, jeg ved det, nu er det nok.

Jeg står op af sengen, nu skal jeg have hjælp, jeg opsøger hjælp, der er ingen hjælp, abstinenserne blir slemme, men jeg er stærk, jeg tager hjem og fylder mig med vand, abstinenserne er slemme, jeg tager et glas vand, det ryger fra mig, abstinenserne er slemme, jeg er ikke i stand til at tage fast greb, jeg går i kramper, kramperne er slemme, jeg husker lidt, ambulancen tager det alvorligt, de tror at jeg vil dø,

Jeg ved at jeg vil dø,

Jeg ved at det er slut

Om ædrueligheden

Jeg vågner en morgen, jeg vågner tidligt, jeg går ned på mine knæ, jeg beder til min højere magt, jeg kalder ham Gud, jeg siger hjælp mig, hjælp mig med at holde mig ædru idag, jeg kan ikke selv

Jeg ringer til en ædru alkoholiker, jeg siger hjælp mig, han hjælper mig, han giver mig kærlighed, han siger jeg ved det, jeg ved hvad du føler

Jeg ved hvad du tænker

Jeg ved hvor syg du er

Jeg fortsætter, jeg beder til min højere magt, jeg beder på mine ydmyge knæ, jeg siger hjælp mig, han hjælper mig, som intet andet har hjulpet mig

Jeg beder om hjælp fra en ædru alkoholiker, jeg siger hjælp mig med de 12 trin, han hjælper mig som ingen anden har hjulpet mig, jeg blir fri af drikke-trangen, jeg lærer at hjælpe andre alkoholikere

Min alkoholtrang forlader min krop, og er aldrig vendt tilbage, den er ALDRIG vendt tilbage, jeg beder hver dag om ædruelighed, jeg lever de 12 trin hver dag .

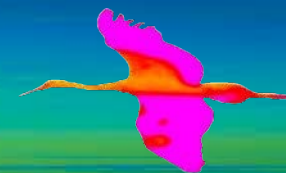

Hanan C. Eel Ahmed

Ikke fanget, kun erfaret

Et menneske står alene,
men ikke ensomt
mens ænderne glider lydløst
hen over det blanke spejl af vand.

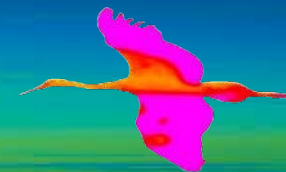
Tre fugle krydser himlen
som tanker på vej videre,
og forsvinder bag lyset.

Langs bredden står seks sten,
som hemmeligheder glemt af tiden.
Fire krager vogter 2 af dem
to som skygger,
to som spejle.

To gamle sjæle vandrer
langs kanten af det sagte, levende,
mens en krage plasker op
og forsvinder mod horisonten.

To svaner – som hørte sammen –
driver først væk i hver sin retning.
Den ene glider med strømmen,
den anden venter, stille og vågen.
Men vandet krummer som en tanke,
og snart finder de hinanden igen
– de lander side om side,
med hovederne vendt hver sin vej.

To måger lander i det sagte skum,
bølgerne tager imod som en hvisken.
Et sted bagved kalder en fugl,
uden at kræve svar.
Et øjeblik
ikke fanget, kun erfaret,
driver stille bort
som svaner i strømmen.

Det handler ikke om at vinde

Vi behøver ikke være enige
for at stå sammen.
Det handler ikke om at vinde,
men om at ville lytte.

For uden lytten
bliver vi blot stemmer,
der taler forbi hinanden
i ekkoer af egen ret.

Vi må mødes
midt i uenigheden
og finde modet til at høre,
selv når det gør ondt.

Ellers risikerer vi
at stå stille
eller endnu værre
at vende tilbage,
til det, vi engang kæmpede
for at forlade.

Karsten Sørensen

Tidsånden er imod de rige

De rige
råber op
i ønsket om
at få endnu mere

De rige råber op
fordi de aldrig kan
få nok
De vil have det hele
og endnu mere til
det er i følge dem selv
deres ret

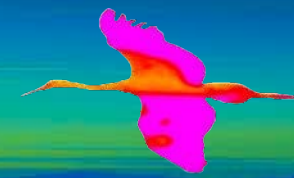
De klager over
tidsånden er imod
de rige
de føler sig jaget
over alt

Hvad er der sket med
filantropi
og medmenneskelighed
blandt de rige

Hvad er grunden til
de rige er blevet
så forbandet ynkelige

Det er virkelig
så latterligt
konstant at lytte til

Når de allerede har
langt mere
end rigeligt

Udskamning er blevet legal social politik

De har ikke til dagen
og vejen
midt i en højtid

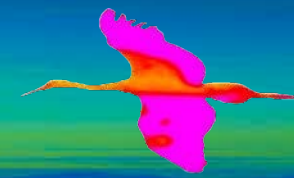
De kæmper
hver eneste dag
med at skaffe nok mad
på bordet

Og få hverdagen
til at hænge
sammen

Men ministeren
fremhævede i stedet
den eneste brugbare løsning
at få flere i arbejde

Men vil det overhovedet
hjælpe dem
som ikke har udsigten til
nogen form for
udholdeligt arbejdsliv

Udskamning
er blevet
legal social politik
i Danmark

Vi kan ikke længere bare spise en god flæskestegssandwich

Vi kan ikke længere
bare spise
en god og saftig
flæskestegssandwich

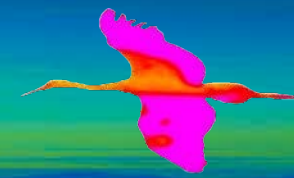
Det skal altid være
Danmarks
eller universets bedste
flæskestegssandwich

Mindre kan simpelthen
ikke længere
lade sig gøre

Sandwichen skal
udstilles og filmes
fra den bedste side

Lige sekundet før
jeg sætter mine tænder
i den

Så alle kan se
nu spiser jeg kraftedeme
universets bedste
flæskestegssandwich

Burde vi alle ik' værne noget mere om vores mentale helbred

Hvad koster det reelt
den enkelte dansker
at falde ud af verden
et enkelt år

For at nyde livet
for en stund
og rette sit blik indad

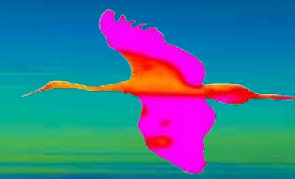
Bruge din tid på noget
langt mere
interessant
nemlig dit mentale helbred

Burde vi alle ik'
værne noget mere om det
fremfor bare at forsøge at
løbe halsende efter noget
vi ikke forstår

Fremskridtstanken
er en illusion
der en skønne dag
kommer til at ramme dig hårdt

For den dag
opdager du det slet ikke
for du har været
mentalt hjernedød
i rigtigt mange år

Ta' dig nu bedre, af dig selv
tænk på dit
mentale helbred
mens du stadig ka'
For en dag er det allsammen væk

Jeg har haft en mistanke hele tiden

Jeg har tre børn
og levede i et lykkeligt
ægteskab
i årevis

Jeg fandt ud af
i sidste uge
jeg har været steril
hele livet

Nu forstår jeg bedre
hvorfor "mine børn"
ikke har
så mange træk
til fælles med mig

Nu forstår jeg bedre
hvorfor min kones
forhold
til hendes fætter
var så tæt

Jeg har haft en mistanke
hele tiden
nu har jeg fået vished
for tingene

Sandheden gør så forbandet ondt

Rolf Heitmann

Mødesekvens

Det er møderne, det kommer an på i dit liv. Du møder din mor, som er fjern og nærer dig ved sit bryst med enevig længsel efter nærhed. Som ung mand møder du et par gode venner. De lapper dit selvværd nødtørftigt sammen og lærer dig, hvordan det er godt at reagere, at tænke, at opføre sig. Så møder du din kone, som elsker dig hudløst i begyndelsen, men hurtigt trækker sig, så du slæber dig efter hende igennem et langt ægteskab med tiltagende afvisning, ydmygelse og kulde. Indtil selv du, der aldrig har været stærk i selvværdsafdelingen, og nu holder helt udsolgt, kan se, at du ikke er *så* lidt værd, at du har fortjent at blive behandlet *så* dårligt. Da har du allerede mødt dine børn, og nu ser du til din rædsel, at din historie er ved at gentage sig, og vil spejle sig videre i generationerne medmindre nogen bryder kæden. Så møder du endeligt en ordentlig psykoterapeut, hvis opgave bag de mange ord, hans og dine, egentlig bare er at overføre en flig af sin kærlighed til alle mennesker til netop dig. Han lægger de første sten i fundamentet. Fundamentet af kærlighed til dig selv. Det er nærheden med psykologen, som er den egentlige terapi.

Det er møderne, der former dig, og hvis du er heldig at møde de rigtige, vil det sidste møde være med dig selv.

Flugt

Hans datter har boet ved ham i fire uger. De har ikke siddet lårene af hinanden, men alligevel hygget sig. Spist sammen, set film, kørt til byen. Det har været rart at have nogen i huset, synes han.

Mens han er på døgnvagt ringer hun og beder om at blive sygemeldt fra skolen, hun har kvalme. Han spørger om det er psykisk, men hun svarer nej. Det går fint i skolen. Om natten kaster hun op. Hun skriver en besked om at hun flytter hjem til mor, fordi hun er ret syg. Hans svarer, at det er en rigtig god ide.

Da han er hjemme igen fra arbejde ringer hans eks-kone til ham. Hendes stemme lyder mærkeligt, synes han, som om den både hvisker og råber på samme tid: "Jeg vil bare lige sige, at hun jo ikke flygtede fra dig." Han er lidt målløs og svarer "nej selvfølgelig ikke, jeg var jo ikke engang hjemme. Hvorfor skulle hun flygte fra mig, vi har hygget os?"

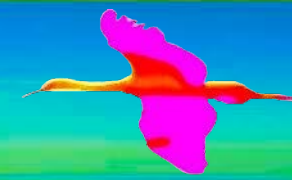
"Det er måske også et mærkeligt ord", svarer hun, "jeg mente bare det er ikke ligesom de der gange før, hvor hun pludseligt tog hjem fra dig."

"Der flygtede hun altså heller ikke. Hun flyttede hen til dig, fordi jeg stillede krav til hende og hun blev sur og ville straffe mig."

"Du reagerer fjendtligt."

"Nej, jeg synes bare det er en mærkelig ting at sige."

"Det var altså venligt ment. Vi må hellere sige farvel," slutter hun abrupt.

Hjem

Drengene mejsler små, lilla krystaller ud af klipperne, som omgiver den røde trelængede bygning i bjergene. De tror det er ædelsten. De har fået lov til at tage skruetrækkere og andre redskaber med ud. Pædagogerne synes det er en god drengaktivitet.

Mange af drengene havde en lille æske med hjem fyldt med de funklende bjergkrystaller i tændstikhovedstørrelse. Den kunne være sjov at have i dag, tænker Torben, men aner ikke, hvor æsken blev af.

Opholdet varede 3 måneder. De skulle skrive hjem. Det var skemalagt. En pige med gyldent hår rækker hånden op, afleverer sit brev, men kort efter kommer læreren tilbage. Det går altså ikke, at hun skriver hun vil hjem. Pigens bølgede hår fanger lyset, mens hun protesterer: "Min mor og far har

lovet, at jeg må komme hjem, hvis jeg ikke kan lide at være her. Det har vi altså aftalt."

"Det kan godt være," siger læreren med forstående stemme, "men de har altså aftalt med os, at du skal være her 3 måneder, for dit helbreds skyld, så du kan få det bedre."

Torben beder om et nyt stykke papir.

De skal spise op. Have sul på kroppen velsagtens. En morgen sætter han sig bare ud mellem kipperne og venter. Noget sidder i spænd indeni ham. En pædagog ser ham: "Skal du ikke lege? Skal du bare sidde der?" Da hans morgenmad ligger foran ham på den sorte granit som en lodden amøbe set igennem mikroskop er den kæp, der sad på tværs i hans mave, forsvundet. Pædagogen kommer tilbage med hurtige skridt: " Er

du syg, Torben, vil du ikke ind?" Han glør, da Torben svarer "Nej tak, jeg har det fint nu, det var bare fordi, jeg ikke måtte levne".

En aften bliver han beordret til at stå i den kolde gang i sit nattøj. Han var stået ud af sengen, fordi han i sin bukselomme havde glemt en halskæde med et kors, som hans mor havde give ham før afrejsen. Uheldigvis havde pædagogen på nattevagt netop da kigget igennem vinduet i døren. Så nu står han der og fryser og føler sig kropsstraffet, misforstået og som om han ikke har nogen i hele verden.

Korset er af sølv og stort. Det skal være synligt, når man holder det op foran en vampyr, så denne hvæsende og med den ene flænserklo hånd skyggende for øjnene må trække sig tilbage. Dens ufatteligt onde urkraft overtrumfet af en endnu stærkere, guddommelig kraft kanaliseret af et barns lysende mod.

Korset skal også få hans mor til at komme frem. Derhjemme sover han med et trækors, en elefantbamse, et fotografi af hans far og andre genstande med særlig betydning klemt fast mellem benene. Han har også aftalt et kodeord, som hans mor skal kende, når han kommer i tvivl om hun er hans mor eller en forklædt heks. En aften spurgte hun, hvad han egentligt vil gøre, hvis hun faktisk var en heks i hans mors krop? Han var sprunget op og havde med begejstring i stemmen erklæret, at så ville han tage sit kors og simpelthen banke hende med det til hun døde. Hans svar berørte hende, kunne han mærke, og han følte sig skyldig uden at forstå hvorfor. År senere, da Torben var en ung mand, fortalte hans mor, at hun efterfølgende havde talt om episoden med hans børnepsykolog. Psykologen havde forklaret, at den animerede tilstand skyldtes, at en del af hans sind længtes intenst og eksistentielt efter at frigøre sig fra en kvælende symbiose med hende. Det var rigtigt nok. Han var afhængig af hende. Han brød for eksempel ud i panisk gråd, bare hun forsvandt bag et hjørne.

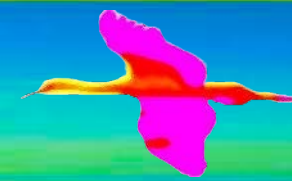
Senere i livet, som midaldrende, læste han om tilknytningsteori og fandt ud af at børn, der reagerer på den måde, har en højst usikker tilknytning til forælderen. Børn, som er trygge i deres tilknytning, vil udforske verden og tør tabe deres forældre af syne. De ved forældrene er der, når de vender hjem. Men Torbens far var død og borte, og han kunne ikke *mærke* sin mor, ikke mærke kærligheden, varmen. Kunne kun høre og se den, så at sige. Når han ikke kunne mærke hende, så *kendte* han hende heller ikke, og hun kunne således være en anden uden han vidste det. Det var derfor, de var nødt til at have et kodeord.

Ønsket om løsrivelse fra symbiosen havde også manifesteret sig, da de tog afsked. Alle børnene havde stået på trappen op til den enorme fæрге, som skulle sejle dem til Norge. Længere nede bag en glasvæg havde alle forældrene stået. Der var meget vinken og gråd. Da han fik øje på sin mor og så at hun græd, var han også ved at begynde. Han viftede til hende med hånden, at hun skulle gå. Han var i et mærkeligt humør, følte sig som et stykke kvæg på vej op i en dyretransport eller endda ind i en slagtehal. Han accepterede sin skæbne, og fornemmede en udødelighedsfølelse, bare fordi han ikke var død. Han stod op, han trak vejret, var del af en flok. Han var et instinktivt væsen i gang med at overleve.

Det passede overhovedet ikke til situationen at begynde at tude.

Han står på gangen et godt stykke tid, men så er han alligevel ikke helt forladt i verden. En pædagog, som hedder John, kommer forbi og tager ham øjeblikkeligt med ind på vagtværelset, hvor han får et tæppe og varm cacao. John lytter til ham, han vil høre hele historien om korset, vampyrerne, savnet af mor og uheldet med at være ude af sengen efter lyset blev slukket.

Han lærer en del under opholdet: at han taler jysk og at det er grund til at blive drillet, når de fleste andre børn taler københavnsk, at man kan have "stådreng på" og ikke skal deltage i en leg, der indebærer at man lægger sig flat på gulvet i pyjamas, hvis man har stådreng på. Så bliver man også drillet. Hvis det gør ondt, når man synker, så han man halsbetændelse, og smerten er en billet ud af seksbørnsstuen til et slags sygehus i en anden længe af bygningen, hvor man får lov til at ligge i fred, og må drikke alt det saftevand, man vil.

Påfaldende udramatisk

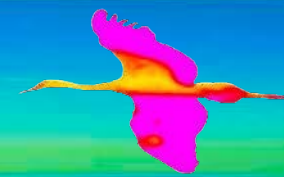
Det var som om den bare lige ville sige hej, fuglen, lige ville hilse på, bare se og blive set. Og derfor var det også som om den var et varsel, fordi der ikke rigtigt var noget formål.

Heldigvis var det en sangfugl. Hvis en større fugl forvilder sig ind i et hus, så kan det faktisk være en lidt skræmmende, for ikke at sige uhyggelig, oplevelse.

Det er som om ens krybdyrhjerne husker, at fuglenes forfædre var kødædende dinosaurer. Den var fløjet op på kanten af klædeskabet og havde siddet og kigget rundt i det fremmedartede rum: et lille hav af luft gemt væk i det store, en hemmelig underjordisk verden. For fuglene begynder jordskorpen ved hustagene.

Fuglen var smuttet ind gennem sprækken i vinduet med en helt speciel hul, flagrende lyd, som han ikke havde hørt før. Da han rejste sig, gik det op for

indtrængerens, at omstændighederne nok var uholdbare, og den fløj tilbage til sit adgangssted. Men der var luften i mellemtiden blevet umulig at flyve igennem. Fuglen syntes ikke at forstå, hvordan noget gennemsigtigt kunne afvise den så bastant. Heldigvis var den ikke nået op i fart før mødet med den forstenede luft. Udfordringen var nu at få åbnet vinduet uden fuglen blev skræmt, og begyndte at flakse panisk rundt fra værelse til værelse eller gemte sig i en eller anden utilgængelig krog. Da han nærmede sig, genkendte han fuglen fra sin barndoms yoghurtkartoner. Den havde et smukt gult bryst og var altså en mejse. Han følte denne viden kom til ham, som en gave han ikke havde gjort sig fortjent til. For han vidste intet om fugle. Det var kun et tilfældigt sammenfald med en barndomserindring, der gjorde, at han kendte fuglenavnet.

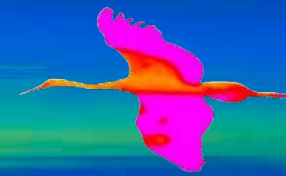

Dette held bidrog også til at det hele virkede som et tegn.

Heldigvis blev fuglen ikke bange, og fløj ud så snart Torben havde gjort vinduessprækken større. Det hele var bemærkelsesværdigt udramatisk. Han kan godt overbevise sig selv om, at han havde været ude for en eller anden form for kosmisk oplevelse. I så fald var fuglevarslet ovenud positivt. Det var næsten også gået ham lidt for godt på det sidste. Han havde for første gang siden sin skilsmisse elsket med en kvinde, som genvækkede troen på kærligheden i ham, og hans datter ønskede efter en årrække med begrænset kontakt at flytte sammen med ham, selv hans sangskrivning havde taget nogle gevaldige ryk i den seneste tid, så han nu var overbevist om at hans orkester ville få i det mindste moderat succes. Han frygtede et alvorligt tilbageslag, fordi det gik så godt, og her kom mejsen ind i billedet: det virkede som om den var et sendebud, der skulle give et blink og et nik, og sige "Job dine prøvelser er overstået. Du bestod. Den er god nok. Hav tillid."

Helle Bengtsson

Oh du Fredfyldte land

Når man elsker
gør kærlighed os evindelige.

Jeg husker den gang
i lyset fra supermånen,
at, vi lovede altid elske nærheden og ærligheden.
Huskede hinanden på
at kanter kan slibes.
Vi så det flimrer
som månen bød os.
Så ildfluerne sidde tætte i trækroneernes toppe.
Lige der var vi i nuet
for første gang i lang tid.

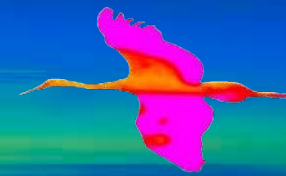
Stjernerne lyste os op
viste os vejen.
Vejen til engen,
hvor vi hørte græshopperne
syngte serenader i natten,

så engblomsterne stå med bøjede hoveder
– myggene valsede og sværmede omkring vores ansigter,

Vi ænsede næsten intet,
for der var vi i nuet
for første gang i lang tid.

Talte sagte,
bød hinanden til nærhed,
fornemmede sitrende fornemmelser
i aftengryet, imens vi
dansede elskovspiruetter
på græstæpperne
helt til solen stod op.

Vi erkendte alderdommens komme,
men huskede på at bekræfte hinanden
AKKURAT som de unge yndlinge gør, det gav os en
ubestemmelig
fornemmelse af tryghed,
som dog kun kunne opnås

qua vores fremskredne alder.

Sanselige kærtegn
fandt vej til min krop,
jeg strøg en lille hårtot væk
fra din pande.

Bankede forsigtigt på kontakten ind til dit hjertekammer,
Vil huske det for evigt,

Dengang græd og hikstede vi samtidig med at vi smilte
igennem glædestårene,
huskede tiden, hvor
vi lå side om side
og havde fornemmelsen
af at være alene i universet.

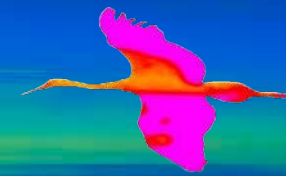
i dag fornemmer jeg, at jeg IGEN kan sænke skuldrene, det
sker hver gang du tager mig i hånden, for intet kan komme
imellem os!

Du giver mig stadig fornemmelsen
af at være evigt elsket,
helt ud hver eneste fingerspids.

Ufortalte historier flyder,
det er egentlig
underordnet om
vi taler eller ikke,
tavsheden her er passende.
Stilhed kan være øredøvende højt,
men her er den kun befriende, for her
siger den mere end ord,
her tør vi være skrøbelige.

DU lukker mig ind
VI TO Ved
at mørket ALTID
kommer tilbage,
jeg ser op mod himlen,
kigger efter de stjerner,
som plejer at lyse for dig.
STOPPER op
venter på tegnene,

Tager dig i hånden,
du flygter ind i mine arme.
Du er bange,

bange for hvad
mørket gør ved dig,
klemmer dig
holder dig tæt,
garanterer,
at hylér du – hylér vi begge –
Vi er igen her på engen
i vores lille FREDFYLDTE LAND,
som snart bliver stille,
nattefreden sænker sig nu,
kun nattens lyde høres i det fjerne.
Høst månen står højt,
og guider os,
med sit orangerøde skær
der changerer med
tusindvis af månesten,
og giver natten dens skygger.

Vi kobler fra – går til ro,
tænker dagen igennem,
eftertænksomme tanker
får frit spil i dette døgns
skumringstid

OH DU FREDFYLDTE LAND

Hvor vi to altid venter på
de lyse tider
men sorgen
flytter ofte med, forsøger,
forsøger, forsøger at
gemme det væk, sammen
med de andre
overspringshandlinger.

I MORGENGRYET vil vi kun
plukke af blomsterne
fra engen

HÅBER at de kan bringe os
det livgivende lys
som vi higer sådan efter

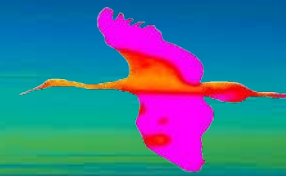
15/5

13°

Mogens Sørensen

En gammel pacifist

Jeg ville gerne være pacifist og antimilitarist
Dylan var den store profet da han sang om krigens herrer
det var ikke kun for de gode melodiers skyld jeg sang
Jorden i Flammer og Where have all the flowers gone
Det var ikke for sjov jeg beskrev den græske krigsgud
som psykopat og ballademager

Jeg åndede lettet op som ung da jeg trak frinummer
der var bedre ting at bruge det unge liv på
Jeg ville gerne fastholde det syn
velvidende det havde været uholdbart i fyrrerne

Når samfundet skulle spare
hvorfor ikke på militæret?

men virkeligheden bider i mine haser AV
den virkelighed der stadig viser krig er noget lort AV
men ikke alle kan fatte det AV

Dine Øjne

Dine øjne er som søer ved skærsommer,
de spejler varieret sjælens sol,
små bølger skabt af mine kærtegns brise
skaber nye mønstre til min fryd.

Jeg vil så gerne dykke ned i dybet
og se den verden, som du gemmer der.
Jeg tror, det gemmer eventyr og undren,
leg og glæde, latter og musik.

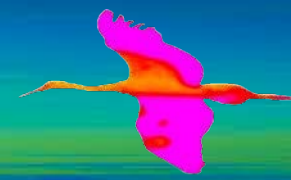
Dit ansigt er som bredden rundt om søen,
hvor gods fra dybet altid skylles op.
Det vidner om det skønne land dernede,
hvor du har samlet rigdom uden svig.

Jeg ved godt, at der også ligger ådsler og
tankeløst blev meget kastet ned, men jeg
vil lade hjertets varme drive det ud og
dyrke eventyrets fryd.

Forårsleg

Solen varmer rødt
på den grønne vang
Kroppen varmer lilla
på min røde midje.
Som tumlinger
er du og jeg,
som katte i lystig leg
under latterens fuglesang.
Jeg vælter over dig
varmen pulserer,
du ser mod det blå
vi ruller rundt
din fasthed holder
jeg forsvinder i håret.
bøtten vender
atter og atter.
Ansigtets sol rammer min kind
Vore øjne rækker hinanden hænderne
og enes om læbernes møde

*Fra min digtsamling **En Hastig Sommer***

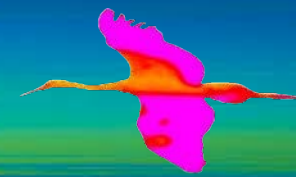
Biltur

Af sted på tur
maden er smurt
landet venter
gennem gaderne
motorvejen
forbi højhuse
villaer
masser af biler
nu kommer herligheden
solskin
blå himmel
kornmarker
skove
asfalt
grøfter

i afsindig fart
op og ned
vi hører
ingen fuglesang
- jo for resten
dagens fugl på
bilradio
lugter ikke blomster eller
dugvådt græs, kun
benzin og sæder
solen bager gennem
ruderne, snart skygger
kvalmen for udsigten

Niels Østergaard

Clear moonlight

Clear moonlight

Not a cloud

Her hair shines

In the night

Morning mist

The morning mist
Has evaporated
The warm beams pass through

The birds sing
"This is my territory
Listen to my firm song"

The tulips
Unfold the petals
Turns towards the sun

Sunbeams
Are reflected
Heating up the unborn

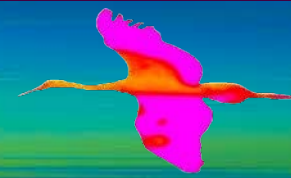
Father Sun
Opens the eyes
Of the young virgin

So silently
She smiles
See her bright, white teeth

So calmly
She dresses
The colours of innocence

Beautiful white
Yellow-dotted dress
Pink around the waist

So kindly
She smiles
To gran' ol' father Sun

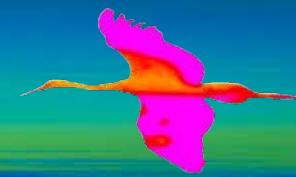

Colours

Father sun brings the colours
Silent, invisible
Energy from complicated reactions
Too far away to understand
Near enough to enjoy
Here everything turns green
Other where everything
Burned down to the bare soil

Girlfriends

There she is
High in the air
Sitting at the
End of a beam
On a slender chair
There they are
All her girlfriends
Out of my reach
So many young bees
Buzzing around them
So grateful
They all dance
Slow movements
Traditional Thai dance
To the whistle of Pan

Smile

Hurry, hurry come and take
A look at this beautiful face
Hurry, hurry come and take
A look before it leaves the race
See this smile in front of you
A miniature, a grace
So sensitive, so vulnerable
So beautiful a face

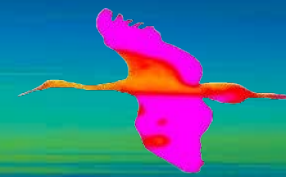
Hurry, hurry come and see
This beautiful, vivid smile
Five so beautiful ornaments
Smiling to the sky
Reflecting sunlight with a scent
So beautiful, as a reply
To father sun, who hangs up there
Cordial, catching smile

Blood

The blood comes up
From literal darkness
Formed by broken mountains
Formed from waves and
Silent waters
Formed from thundering sky

The blood may form
Most beautiful faces
Unfolded behind brown skin
The sun may dry out
Opening the
Most beautiful scenery

The blood may form
Most beautiful scent
Sweet and fragrant
Aromatic – still short
Disappearing
The epithelia asks for more

Eyes

Her eyes

Her flushing cheeks

Her eyebrows

Her coloured eyelashes

Her hair

Sways in the wind

Beauties

All Mighty
Keep my eyes away
From these beauties

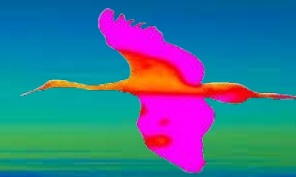
All Mighty
Keep my mind away
From these beauties

I wish to live
An honest life
To continue my marriage
To keep my wife
All Mighty

All Mighty
She has helped me
Through the hardest times

All Mighty
- I wish she'll
Always be mine

All Mighty
Keep my eyes away
From these beauties

Sisters

Hey sisters
Look at this
Strange bee down there
Hey sisters
He's looking at
All of us from down there

Well he's not the kind
Of bee I want
He's all too fat
He's all too tall
Hey sisters
He's looking at all
Of us from sown there

Hey sisters
What he has
In his hands down there
Hey sisters
A third eye
Looking at us from down there

Well he doesn't whirr
The way I want
I don't like his eyes
Hope he'll soon be gone
Hey sisters
He's looking at all
Of us from down there

Hey sisters
He's pulling
Lowest level down there
Poor sisters
Right away
Facing death down there

He's a dangerous guy
To young beauties as us
Let a rainstorm come
- He should become flushed
Hey sisters
He's looking at all
Of us from down there

Hey sisters
Let the bees
Attack his huge, round head
Poor sisters
Scared to death
Don't understand his way

Those two ugly, blue eyes
That strange devise in his face
Nearly touching our sisters
Drawing their mascara away
Hey sisters
He's looking at all
Of us from down there

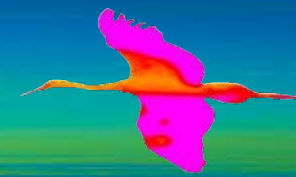
Hey sisters
Hope surviving
That bad guy down there

Hey sisters
Let the bees
Take care that bad guy there

Hey sisters
The sunbeams
Adoring . . .

Hey bee
Oh what a
Handsome fella' . . .

(Whispering)
. . . Bee . . .
. Uhhhhh

Raindrops

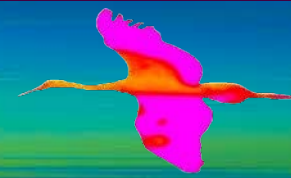
To some
Raindrops may be big
Even if it is
Just drizzle
Mist may join
From airy grey
Forming droplets
On hair and bristles

To some
These droplets are big
Still not dangerous
As raindrops
Raindrops attack
With a heavy speed
No mercy to face
And make-up

The young beauties
Enjoying the sun
Should fly fast when
Dark clouds come on
Cause they may leave
And beauty behind
With mascara et cetera
Floating around

Who'll look for
The company
Of a young but
Dotted face
The bees fly
Towards the scent
Of nectar
Beauty and grace

So young flowers
Enjoying the sun
Should take cover
As clouds pass by
Turn their chair
Turn the back to them
To tell them
"Please leave the sky"

Beats

Petals falling from the sky
Pink and white
Snowdrops of spring
The string
Connecting beauty to reproduction
Has broken

Mother has to work
Day in, day out
Formation of seeds
The beats
Connecting reproduction to beauty
Sweet music

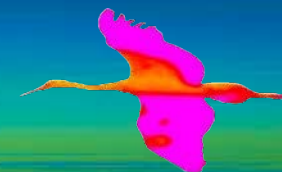
Still she smiles again
Flushing beauty
Inspiration
The beats
A love song so sweet
Harmony

Eyes II

Her eyes
Her smile and
Her beautiful hair blows
In the wind

Sean Ryan Bjerremand Albrechtslund

Father

Sailing across the Sea
watching the coast of dreams
get closer and ever close
thanks to the waves
of the heart beat

Whatever happened to...

And yet, I carry your name
and I wear your love

So take me to that place
where our dreams were born

Through the mutual heritage
of the forefathers

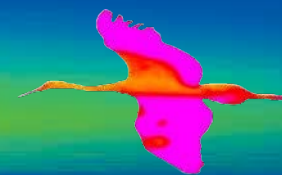
Freedom from the waves of
our heart beat

You are my Father
and I carry your name

And it is freedom
while sailing across the sea

Yes, let us go to that place while
the waves of the heart beat
guide our way

Freedom under the starry night
born by the waves
of our heart beat
born through generations
of idealistic dreamers

Shepherd's Hill

I will not let you go
I will hold on to you
with all of my heart

Because where do you belong
when you were born
in the wrong country?

Where do you go
when you were intended
for Shepherd's Hill?

I am not letting you go
because through the waves
you were always there

The unconquerable island
that conquered our hearts
by its quite wind of honesty

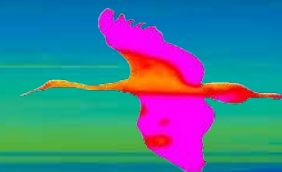
But where do I belong
when I was meant to be
a London boy in one big
extended family?

And then born in Denmark
left with no dreams
except in the music ?

I have been searching for my soul
and I have come to realize that somehow
it was left on the North Sea
where I found the winds
of searching souls
from all over the globe

Searching souls
with quite winds of honesty

I am an Anglophile
and I am the son

who was intended for London

I am the son
still searching for his soul
and in that search
I somehow have found it

Thank you, Dad

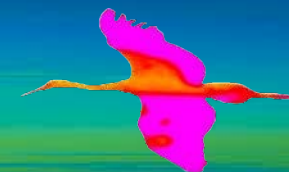
Thank you, Uncle Kim

Yes- thank you for being the faces
and the voices
of my dreams

And I turn to my dreams
and I intend to live them
because I was meant for Shepherd's Hill

I was meant to live
I was meant to love
I was meant for

Quite winds of honesty

I love you, England

A love that's shining
through the ages
and I love you, England
I know I always will

To close to ignore
to far away to see

Tears of tenderness
keep making love to
the ever present past
whispering its legacy

And I love you, England
where I meet

Friends more loyal
than brothers

Friends just as loyal
as marriage mates

Beautiful eyes finding
a peaceful place in
the lonely sky

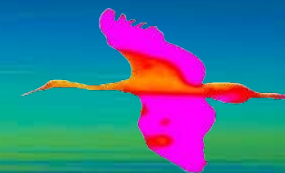
So long, England
- we'll keep in touch

I love you, England
when I can tell our mutual legacy

is holding my hand.

I love you, yeah yeah
now and for ever

I love you, England
now and forever

Somedays

Somedays all I need to do
is to find that space
that makes my heart and its beating
fall in to place
those days I have to realize
that home is a place
deep inside
between a person's
shining eyes

I can see the stars in London
singing quietly
in the night

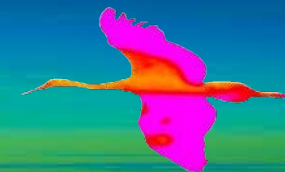
I can see the dreams of London
raining softly
in my eyes

Somedays all I need to do
is to take that deep look
into my heart and my memories
find that sweet place
lost in the water of the ages
lost behind the keel
but always
and always
in my heartbeat's
shining dreams

I can see the stars in London
talking softly
with Peter Pan

I can see the dreams of my blood
beating softly
in my heart

I can see the moon in London
singing softly
in my mind

Not alone

Now I see
that there is a fine line
between loneliness and
a deep, deep meaning

As I drive through the night
and see this simple truth
as a flame in my heart

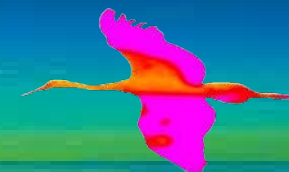
Realizing that I am not alone
and never was

Because how can you be
alone when you are not ?

And how can you feel natural
about being alone
without going berserk because
your heart tells you that you are not

I keep in touch
with this flame
burning on a warm foreign field
where the kids eat blueberries
as the sun keeps telling me
the truth

I am not alone- and I never was

Bohemian

The music keeps playing
and the guitar is singing

I want to go nuts
live outside the borderline
of societies' narrow norms

Do the things that make me happy

See the twinkle in other people's eyes
and enjoy it as honestly as I would like to

Singing whenever I want to
fall in love with everybody
who shows me his or her soul

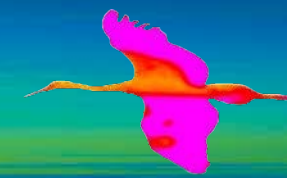
Outside it's grey
but inside it's warm
and inside my heart
I am dreaming of
the things and places
that turn on my mind

And the music keeps playing

I am a Bohemian free soul
not a Bohemian corporal
and I am showing the painting
not hiding it

and I am living outside
the border
with butterflies all over
my spiritual mind

So help me, God!

When you know it's real

Though this day is grey and a little wet
there's so much beauty to be found
so many songs to be sung
and so many poems to be written
throughout the day
and into the night

I know that my world was framed by an artist
an artist who could take
any Grammy at all times
though his name ain't on the cover of the album
but written in the soul of his artwork

'cause I know that we'll never be late to know
whom to appreciate when all over the place
within us and without us
beauty and poetry
are singing their song
as small love birds

When you know it's real – then it's real

And though the name of the artist
ain't on the cover of the album
his greatness is written anywhere and at any time

People call him Buddha, Krishna, Vsnu, Allah, Jehovah, our Lord
yet, he is the one God Almighty – creator of all
and he will be whatever he wants to be

And I see the birds ascending from the ground
feeling the simple magic of seeing everything from above

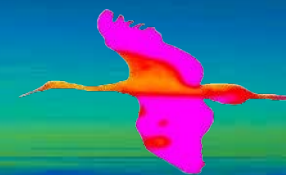
Goodness, I would like to fly with them
through the starry night

And while this poem quietly writes itself
Baloo the shih tzu queen of our home
takes a look at me before going to the balcony
to have fun with the rabbit
and then she returns to me because the rabbit's a bore
and we start playing like small enfants
just as another reminder of this fabulous artist
whose name ain't on the cover but breathing
in the soul and spirit of the artwork

And when you know it is real – then it is real
just like a bird spreading its wings
so come, my friends
- let us go flying through the sunset
and let us discover the world of peace

Anne Bøgh

Fredskampen

Forsvar os selv med ord og toner
Mod sure mænd og skøre koner
Hvis alle gav respekt til alle
Så ville ingen våben knalde
Så var der fred på Jorden vor
Og alle havde gode kår

En vom der kom

Indrømmet - jeg har fået en vom
Jeg aner ikke hvorfra den kom
Og jeg er heller ikke tilfreds
Skønt jeg nærmer mig de halvtreds
Jo selvfølgelig kender jeg balladen
Jeg har spist af kagen og isen og chokoladen
Og synes nogle gange det er fin
Med cola, øl og vin
Jeg prøver at fare med lempe
For min vom og min dårlige kondi at bekæmpe
Det er tilbage til det sunde
For at mindske på det runde
Og komme ud og røre kroppen
For igen at komme på toppen
Og så er jeg nok en dag tilfreds
Når jeg bli'r både halvtreds og tres

Er du der?

“Er du der?” hviskede han

“Ja” hviskede hun tilbage

“Du er dejlig” sagde han

“Blød og varm og sød”

“Jeg elsker dig” sagde hun

“Du er mit ét og alt

Når du er min og jeg er din

Er jeg allermest lykkelig og føler mig allermest elsket”

“Er du der” hviskede hun

“Ja” hviskede han tilbage

“Du er skøn og sød og sexet” sagde hun

“Jeg elsker dig” sagde han

Og så lå de dér og var begge to bange for at de forsvandt fra

hinanden

for her var lykken

Hel og fin

Og uendelig

Til det sluttede

Men det måtte aldrig slutte

Tiltrækkende frihed

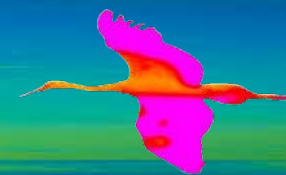
Din aura af frihed

Er tiltrækkende

Et pust af din frie sjæl

Som igen forsvinder

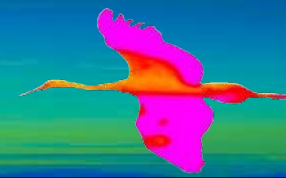
Når du binder dig i et forhold

Generøsitet

Generøsitet i hverdagen
Når man giver et ekstra nap
Og hjælper nogen
Uanset om man er træt eller ej
Generøsitet i familien
Når man giver plads til hinanden
Som man er
Uanset hvor forskellige og irriterende
Generøsitet på arbejdet
Når man også laver de trælse opgaver
For hinanden
Uanset om man er chef eller ej
Generøsitet i juletiden
Når man donerer julehjælp
Eller slæber juletræet
Over til børnehaven, efter jul
Generøsitet i det offentlige rum
Når man smiler og hilser på gaden
Og spreder glæde
Som, selv en fremmed, får med videre
Generøsitet i sindet

Når man er overbærende og forstående
For en anden person
Der er helt anderledes end én selv
Generøsitet til sig selv
Når man skaber sit eget liv
Og sætter grænser
For hvad man kan og vil rumme
Generøsitet fra pengepungen
Når man støtter organisationer
Af forskellig art
Så de kan gøre en væsentlig forskel
Generøsitet fra hjertet
På mange forskellige måder
Der alle gør godt
For både én selv og de andre

Kyllingen

Kyllingen vidste ikke rigtigt hvad den skulle synes.
Nu lå den her i strimler ovenpå en æggekage.
At møde sit eget tidligere jeg, på den måde!
Og nu var den ikke engang blevet gammel nok til at være en høne.
Og derfor ikke vide om den ville være blevet en hønemor!
Eller om hønen eller ægget kom først!
Den havde ikke turdet...
Og derfor blev den kaldt en kylling!
"Ork- din kylling" sagde vennerne.
- De var vist blevet en rigtig steg, nogle af dem.
Mens kyllingen bare følte sit liv revet helt i stykker!

Fremtid som gammel

Når jeg bli' r gammel
Så vil jeg ikke sidde på en bænk
Hele tiden

Kan være der bli'r tid til at rejse
Ud under åben himmel
Ud iblandt en menneskevrimmel

Kan være kroppen svigter
Så vil jeg noget andet
Læse bøger, høre musik, blandt andet
Håber jeg får børnebørn
Der kommer forbi- tager deres tårn
Med at besøge sin elskede farmor

Når jeg bli' r gammel
Så vil mine gigtplagede hænder
Stadig skrive noget jeg tænker
Så vil jeg tænke tilbage
På mange levede dage
Og mindes alt det jeg husker

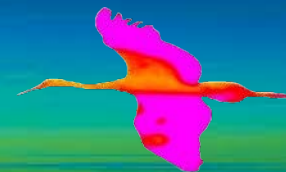

Anni Birgit Sørensen

Det vårgrønne lys

Uendelig og solblå lyser himlen stærkt
dog sart klædt i lette gevandter
smiler strålende løfterigt til os
fra dansende hvide skyer.

Lyset er levende fyldt af håbet
der gennemsnigtigt grønt genskabes
på ny og atter og atter
med bøgeskovens fredelige latter.

Natten bliver hvid,
de sorte skygger svinder.
En vårgrøn glæde gør alting lyst.

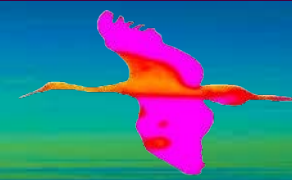
Forårets yndefulde forvandling

Med tulipantræets ynde
og en blomstrende charme
vover foråret det store spring
hen mod sommerens intense varme
strækker sig forsigtigt
mod himlens høje evigblå
endnu let på tå og vårgrøn
udfolder sig frisk og frejdigt
i naturens pragtfulde grønne dragt
fykdt af ungdommeligt mod
og en kraftfuld styrke

Overvældende skønhed bryder ud
i et festligt farveflor.

Forårets forvandling
er mild og god magi
en glædens tryllestøv
der ånder liv
i vore trætte hjerter.

Vidunderlig smuk er
barmhjertigheden
i livets gave

Løgnens mange ansigter

Kære,
Nu skal du høre.
Den gode, skønne sandhed findes virkelig.
Den er ikke bare en romantisk drøm,
som sværmeriske poeter henført skriver om.
Den er mere virkelig end noget andet.

Virkeligheden, som vi kender fra vores liv og dagligdag,
virker ikke særlig god eller skøn.
Vil du nok indvende..
Kærligheden er noget, man må kæmpe for at bevare.
Du har ret.
Men hvis vi ser rigtigt efter,
så lever vi i en løgnens verden.
Løgner skjuler sandheden for os, så vi ikke kan få øje på den.
Ikke kan leve den.
Løgner bliver som et fængsel, spærrer os inde.
Vil vi ud, må vi selv lukke op.
Nøglen finder vi i vore hjerter.

Den virkelige sandhed kan aldrig være grim.
Selv om virkeligheden ofte er det.
Løgner er derimod altid hæsleg og afskyelig,
men er i stand til at klæde sig i de smukkeste dragter.
Jeg håber inderligt, at du lytter og forstår.

Kærlig hilsen.
Min dybeste medfølelse og sympati
En med-lidende.

Tilblivelse.

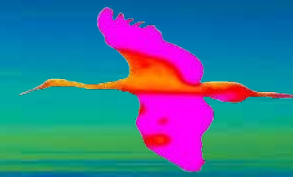
Oprindelsen.

Altids begyndelse,
urskabelsen træder ind
i øjeblikket.

Gennem tidens vævede tråd
dannes et mønster.

En farve, en forn træder frem.
En idé antager en ydre skikkelse
kaldt frem af mørket
i en længsel mod lyset.
Inderligt forvandles
drømmen til virkelighed.

Digtet er fra samlingen "Gennem livet - gennem alt."

Himmelskøn og milevidt rækker freden

Se det blomstrer
og grønnes.
En tusindfryd for øjet.
Anemoner i skov
og på eng.
Markblomster
gavmildt strøet.

Hør fuglenes sang,
det er forår.
En vidunderlig klang.
Den milde luft bærer
gode lyde til
det lyttende øre.

Man mærker en duft
af en energisk ro.
Grøn som håbet

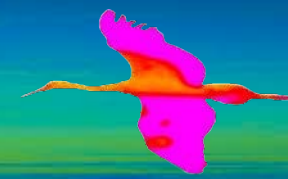
Naturen er vågnet
af sin dvale.
Nu står alt på spring
for at folde sig ud.
Fylde vore sanser,
åbne vore øjne og hjerter.
Det er livet selv,
der danser.

Du fornemmer
et magisk frembrud.

Himmelskøn og milevidt rækker freden

Bjarne Kim Pedersen

13.01.2025 DEN UKRAINSKE CHAUFFØR

*I Farfar går med Tryzub
fortalte jeg om mit møde
med den ukrainske historie
"Det er muligt, her gøres det. At kunne fortælle
For børn; skrive en nutidshistorie om Ukraine i
2025.
Det er en bedrift,
Tak til
Forfatteren Bjarne Kim Petersen.
Som læser, få fat i den bog
Læs den højt for de børn der endnu
Ikke kan læse – lad voksne lytte med, det skylder vi
Tak "
Jørgen Wassilefsky*

Et kig ind i
den ukrainske kultur
midt i krigen
gå ind på
Danmarks Radio
og find
Den ukrainske chauffør
af Eugen Tunik
den er fra 2023
men du kører
med den rundt i Ukraine

og ikke mindst ukrainsk kultur
som den leves
og som den overlever
truslen om udslettelse.

Ukrainsk filmkunst
lavet
mens den russiske terror
er der hele tiden
som bagtæppet
for livet i Ukraine.

Du kan også gøre noget for Ukraine
Biler til Ukraine kører biler og busser
til Kyiv hvor de fordeles
til kampen for at
også den ukrainske kultur overlever.

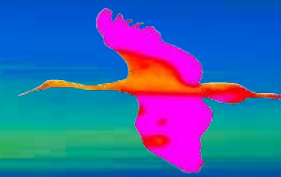

16.03.2026 DANSK VALG

Det var søndag aften
den afgående statsminister
var i Oslo
til Nordisk møde
Plus Canada.

Vanopslagh indrømmede kokainen,
tænk hvis det var ham
der vandt valget
og skulle lægge Arm
med MAGA TACO
ok måske med deres
krigsminister
en fælles bane
eller trusselsbane,
i stedet for
Motzfeldts og Løkkes smøger.

Moldova erklærer
National undtagelsestilstand
fordi russernes med deres terror
mod Ukraine
har ødelagt Moldovas vandforsyning.
I Danmark råber
medier på vandvalg og
svinevalg

Hvilket valg har vi
hvis vi ikke vælger at
forsvare Mr. Nobody
og Ukraine mod den
Endlösung
Putin og russerne
forsøger mod Ukraine
og Ukrainerne.

09.04.2026 TACO KORT EN 9. APRIL

TACO tale
TACO ørn sidder
tilbage med dårlige kort,
Ravnen over mit hoved
råber
TACO sidder med falske
kort
ved du ikke
hvordan man behandlede

falsk spillere
da I alle var migranter
på stjålet land.

Dine falske kort
er den røde løber
til Krigsforbryderen Putin
dit falske es
var bagholdsangrebet på Zelenskyj
din falske joker er
begæret på Grønland.
Du har købt
betalt
og misbrugt små piger; men Grønland
er grønlændernes

Ukraine
er ukrainernes land.

Se lige hvordan
Zelenskyj bliver modtaget

alle andre steder
han udspyr ikke had
men er etnisk jøde
der talte russisk
og holder iftar
med hans muslimske
krigere

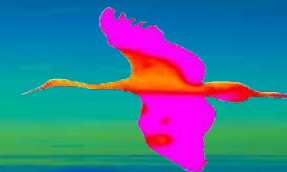
og dronekæmperen der let
slår din TACO ørn
er etnisk ungærer.

Bed lige Zelenskyj om nye kort!

10.04.2026 GENKOMST

Midt mellem vores
påske
og den ortodokse
oplevede jeg en
genopstandelse.
OK
det er måske blasfemisk
at bruge det ord
men jeg har min egen tro
på mennesket
siden jeg blev dømt ude
som et ussel menneske
af nogle selvhøjtidelige
kristne.

En Ukrainsk ven
en journalist ven
der blev indkaldt som
Medic
havde ikke svaret mig
siden
5. juli 2023

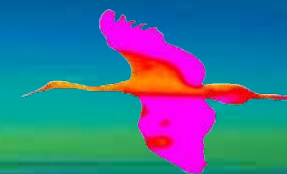
Jeg troede han var faldet
i kampen for Ukraines frihed.
Denne aften klokken 22.09
kom hans ord i en lind strøm
lige som de gjorde
dengang han
oversatte mit digt
om *Amina der ikke ville være sort enke*

til ukrainsk
og bragte det i Gazeta UA.

Det var samme aften
som TACO præsidenten
truede med dommedag.
Den kom så ikke
jeg tror også mere på det
gode
når jeg kæmper mod det
onde.

Anja Maria Hansen

Ghetto

og når nu man har boet
i ghettoen
i mange år

så vokser fællesskabet ind i en
og man bliver romantisk
tilknyttet denne spraglede
boform
hvor man stiller sin cykel

ude foran sin opgang
og slæber indkøbsvarer op
af trapperne
i ulvetimen forlængelsen af
ens arbejdsdag

-også selvom man er en familie
ud af mange
mange

mange forskellige slags familier
forskellige individuelle

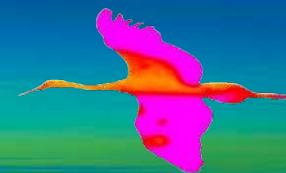
-alle med et vindue ud til gården
afslørende stemningen

i de små køkkener
hvor mor har lavet tomatsuppe
og smurt madpakkerne til
næste dag

og hvor far enten bor i familien
eller også er flyttet
og har overladt ansvaret til mor
ansvaret som spænder
helt ud til børnenes
travle hverdag
hvor skole er obligatorisk
og små venskaber
knyttes under legehuset og
rutsjebanen i gården

venskaber som senere følger en
rundt omkring på postadresser i
andre dele af landet.

og vi legede
at vi var voksne

at vi selv havde født børn
og at vi gik på arbejde
og vi lavede mad på de små dukke-
komfurer
det skulle vise sig
at skæbnen indhentede de
først forskånedede familier
dem der ellers så ud til
at de ville bryde igennem
den sociale arv

skæbnen sørgede for
at også de lærte om livet
fra på bunden af samfundet

bunden
der hvor de ufaglærte, psykisk syge,
alkoholikere, ensomme, kriminelle, pædofile
og først og fremmest
taberne ved første øjekast
men i sidste ende
-vinderne af et langt spændende
livs-studie på højt plan
studiet der uddanner dig til

et kærligt menneske
hvor begrænsningen og beskedenheden
ligger i ske med dig og giver en
fornemmelse af guddommelig
lykke

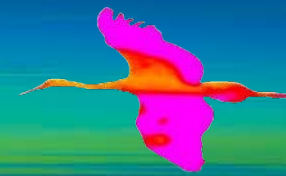
som kærligheden
svulmer i dit benede bryst
og du lærer at elske

fyldes din - kolde krop
med længslen
efter lidt fysisk
glæde
en madkupon og
en varm vinterjakke

i ghettoernes nostalgiske
mørke vinteraftener
med indsigt i det lille køkken
med udsigt
udover gården
og 200 andre lejligheder
en del af et fællesskab
som man er tvunget ind i
hvor man spiser tomatsuppe

og drømmer om at flytte fra ghettoen
fra det transparente vindue
hvor igennem ens liv er til fuld
offentlig skue
og ind i de mørklagte ruder
i den store mercedes
hvor du bærer solbriller
og mærker varmen fra
livet på solsiden
livet med en evig lottokupon
i din ru arbejdshånd
glæden
ved endelig at føle varme
i de is-kolde vintermåneder
i de kærlige kolde
kroppe
hvor hjertet kæmper
for hvert et slag
for at du overlever
og efterlever
et værdigt liv

Hvis der er en Gud

Hvis der er en Gud
er det ham
der har tændt lyset
over den trætte tanke
som helst gemte sig
i gårsdagens dyner

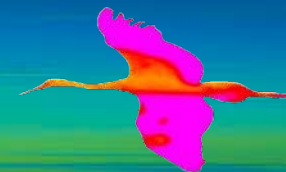
Hvis der er en Gud
er hans morgenlys
for alle
som søger
ud til havet
og bliver ladet op
af solceller
i tanke og mobil
lige dér
hvor bølger
og problemer
knækker over

Hvis der er en Gud
går han med fiskerne
i bådene
for at fange fisk
og lykke for sig selv
og deres familier
trøste den gamle mand
der gik glip af sit livs fangst
og stilne stormen på søen
der for ham
må være en storm
i et glas vand

Hvis der er en Gud
er der fremtid og håb
ved alverdens vandpytter
hvor næste generation
sidder og sms' er
og lægger planer
for dagene som skal komme

Hvis der er en Gud
er der solopgang
for dem der sidder
i mørke og krigens skygge.

Ole Bering

Kærlighed ved første klip

Den dag jeg blev klippet
af Hanne
første gang
var min skæbne beseglet
jeg var solgt til stanglakrids

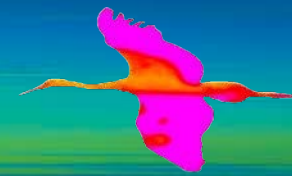
Dels tog hun intet for det
højst et kys
dels klippede hun mig til
så jeg blev et slags menneske

41 år og hundredvis af klipninger
tilklip og fraklip efter
har jeg tjent eller sparet op mod en million
uden jeg dog kan redegøre for
hvor pengene og kyssene blev af

Midt i en klipning
fattede vi kærlighed til hinanden
frisøren og jeg
det var kærlighed ved første klip

Nu klipper hun mig næsten skaldet
jeg tør ikke spørge hvorfor

Jeg sidder ubehjælpeligt i saksen
og der bliver jeg siddende
mest for kyssenes skyld

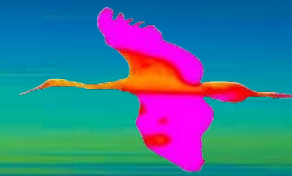
Havets brusen

Med ét hører jeg
denne brusen
som fra en fjern fortid
som af en uophørlig fremtid
som fostervandets
kærlige klukken
i mit sind

Måske
var de her
al tid
vandets beroligende bølger
som et udtømmeligt ocean
som kammertonen
af en længe gemt symfoni

Først nu
trænger de gennem
mit panser
af hverdagsstøj
og nu kan jeg ikke høre andet
end vind og bølger

Det er som
at være kommet
hjem
til sig selv
og blive omfavnet
af sin far
der løber én i møde
i fuldt firspring

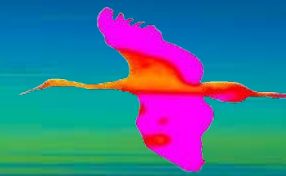
Havets brusen

Med ét hører jeg
denne brusen
som fra en fjern fortid
som af en uophørlig fremtid
som fostervandets
kærlige klukken
i mit sind

Måske
var de her
al tid
vandets beroligende bølger
som et udtømmeligt ocean
som kammertonen
af en længe gemt symfoni

Først nu
trænger de gennem
mit panser
af hverdagsstøj
og nu kan jeg ikke høre andet
end vind og bølger

Det er som
at være kommet
hjem
til sig selv
og blive omfavnet
af sin far
der løber én i møde
i fuldt firspring

Venligheden

Ofte uventet
en mørk morgen
en regnfuld aften
stod den der pludselig
og gjorde opmærksom på
at den fandtes
venligheden
med milde øjne
ord som kærtegn
lyttende ører
en hjælpende hånd

Lige så hurtigt
den var dukket op
forsvandt den
i mængden
men den havde sat sig spor
hos mig
tændt en gnist
og en tro på
at der findes noget godt
trods alt

Jeg går nu på kursus
i venlighed
det er en svær disciplin
for når jeg ved
at jeg bør være venlig
er jeg mest træt
ugidelig
selvfokuseret
men heldigvis er kursuslederen
kærligheden
som er venlighedens storebror
kurset er gratis

Jeg har fået nogle simple øvelser
få munden til at smile
trække stolen ud for ældre damer
og den slags
men det lykkedes mig ikke før
kærligheden hviskede mig i øret
at venligheden må komme indefra

Og når jeg så alligevel
bærer mig klodset ad
kommer venligheden
når jeg mindst venter det
med sin overbærenhed
og sit glimt i øjet

Jeg smiler længe efter at
den er forsvundet
i mængden

Våde bøgeblade

Når jeg vader
i våde bøgeblade
er det en formuldende omstændighed
at jeg ved
nye bøge er på vej
til at ilte luften
og engang være klatretræer
for børn
som en dag bliver voksne
der går en eftertænksom efterårsdag
og sparker til alderen
og forfaldet
i form af våde bøgeblade
en formuldende omstændighed
som baner vej
for lærkesang og lyst løv
som må slippe grenen
og blive til
våde bøgeblade

Men en dag
skal vi klatre i livets træ
og spise dets blade
som aldrig visner

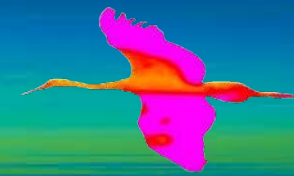
Engang

Engang
var tilværelsen enkel:
én med æg og én med leverpostej
og man vidste hvad man ville
være når man blev stor

I dag
er buffetten uendelig
på eksistensens ta selv bord:
25 forskellige slags smørrebrød og
når du bliver stor
ved du bare at du må blive mindre
for at finde ind
til den person du er
hvis du selv får lov at vælge

I mellemtiden venter du bare på
at blive valgt til sidst
for at blive blandt de første

Mona Lisa

Udenfor flyver duerne frit
mens mennesker står, måber og glor.
Her er lyset dæmpet og blidt.

Så mange øjne, opspærret, vidt
men hvor mange ved helt hvorfor?
Udenfor flyver duerne frit

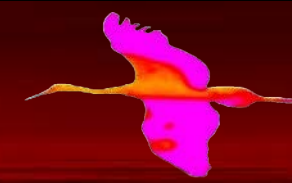
Folk stirrer på mig, står bag stakit,
hvisker andægtigt og sukker i kor.
Her er lyset dæmpet og blidt.

Langsomt går de med afmålte skridt
mens jeg bliver her, her hvor jeg bor.
Udenfor flyver duerne frit.
Her er lyset dæmpet og blidt.

Flandern

Myggene sværmer over en
grøn, stillestående dam.
Det er som om de vil ridse
en besked i luften,
måske deres egen historie,
deres legender.
Om hvordan det var
for et århundrede siden,
hvordan de døendes blod
smagte af stål, bly,
angst, smerte.
Om hvordan de så
rotter og krager gøre klar
til at mæske sig
i menneskekød.
Om hvordan de hørte
Manden med Leen
tude højt
da krudt og kanoner havde
overgået ham.

Nu er markerne grønne
med ung byg,
plettede kun med valmuer.
Ved Menen messer
hornene tappenstreg til
minde om gentagen sorg

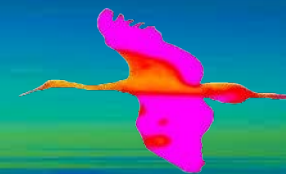

Hvorfor?

Hvorfor skulle det ske for min datter?
Hvorfor skulle det være 'triple negative'
Den meste aggressive slags
Som danner svulster
På størrelse med tennisbolde
I kun 3 måneder.
Hvorfor skulle hun igennem
Immunterapi,
Hvorfor kemo,
Hvorfor 2 operationer,
Hvorfor stråler,
Hvorfor mere immunterapi
Som hun er allergisk
Over for og giver hende

Autoimmune problemer.
Jeg råbte 'hvorfor'
For mange år siden
Da vi skulle begrave
Hendes lillebror.
Nu gør jeg det igen.
Men universet,
Så koldt som det er
Og med mange hjerter
Af sten svarer kun
'Tja, hvorfor ikke?'

RÅ MENU

Dem, der lider i stilhed
Kan ikke høre deres krop skrig
Lammet alene ligger de
På rå madrasser
Afmagten sluger dem råt
Som en ulv der fortærrer dens bytte

VERDEN

At kigge på dem der danser i fuldmåne
Kan være balsam for sjælen
Modet til at være sig selv
Er den største gave i verden
Hvor alle lever i osteklokker
Efter et manuskript
Skrevet af flertallets hånd

ALENE

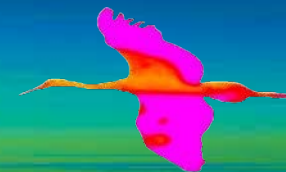
Misforståede ord
Kan vandre langt
Tankerne som kun
Kan brydes af tid
Kan ruge længe på en sætning
Misundelse kan føre alle på afveje
Stien er tydelig hvis øjet får lov

DIG

Spejlet viser kun dit ydre
Sjælen blottes når du åbner
For porten til dit indre
Hold det i snor
Så kan de aldrig
Sætte det i bur
Vi falder kun
Når vores opmærksomhed
Er på turné

TIL MIDDAG

Måltidet som skulle mætte dig
Har fanget en anden interesse
Du er aldrig alene
Når du har selvtilliden til bords

Kysset af kærligheden

Taget af liderligheden

Slået af bitterheden

Skubbet af uvisheden

Flået af umuligheden

Grebet af mageligheden

Jagtet af evigheden

Forladt af højtideligheden

Mødt af forskelligheden

Modtaget af hjerteligheden

Sammen kan vi slå hinandens rytme færdig

Væmmes ved tanken

Mærker den kolde seng

Kroppen sitrer af ubehag

Sveden drypper langsomt

Kan ikke få luft

Lugten er kvalmende

Hvornår stopper det

Vil ikke føres væk

Kan ikke slippe uden en skramme

Båndene strammer mere

Fortæl mig at de kommer tilbage

Vil ikke glemmes her

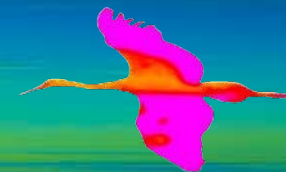
Giv mig mine drømme

Hjælp min sjæl til at få lys

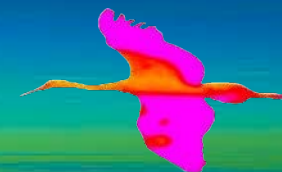
Jeg vil flyve som en ørn

Væk fra det fortabte sted

Kom tag min hånd

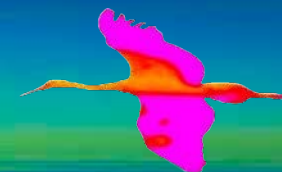

Hvad fanden er der galt på din øverste etage
Den psykose har virkelig taget en bid af din rose
Du jo helt væk og det ikke påskegæk
Har de glemt dig bag en hæk
Har du foræret din hjerne væk
Du har dit at tænke på og jeg skal ikke stå i vejen
Men dit gamle jeg har vist glemt din aftale til mig
Du lyver pludselig for mig ' hvorfor'
Tænk at du kan se dig selv i øjnene med god samvittighed og pli
Når du er ude i et kæmpe snyderi
Det glemmes ikke bare fordi vi ikke kigger gennem samme si
Tænkt at du har hjerte til at behandle en med sådan en grim smerte
Hvem er du? for min søster er du ikke nikke nej
For hun ville aldrig forglemme mig
Der er stor kærlighed for dit gamle jeg
Føler mig som et kvaj der leger en leg uden den rigtige dig
Ja du kan sgu sige hvad du vil men det er sgu ikke min skyld at du pludselig ændrer dig i anden halvleg
Du sur over hvad for noget sludder du er sur på dig selv at du har noget gæld
Jeg har taget fra egne lommer det startede en sommer
Fordi du ikke kan huske hvad du låner så skal jeg sgu ikke stå skoleret med noget
Som du burde have lagt i din hukommelses mappe
Det er ikke det samme og vil aldrig ramme den gamle stamme
Du ved godt hvad du skylder og du prøver at lægge det på uvenskabets hylder
Det hjælper ikke at afvise eller afrime, du skylder stadig når det bliver alle sidste time
Håber du får som fortjent for din måde at være på er i hvert fald ikke pænt
Al den tid jeg har brugt på dine sager og din utaknemmelige måde er mig en trist gåde
Du lyver for din egne vinds skyld men sådan noget efterlader en grim byld
Jeg har mit på det rene og dette ved du udmærket godt men du vil ikke indrømme at det er dig der sidder småt
Tænk at jeg har givet dig et ja for så at sidde her og føle mig snydt af en som har nydt

LUNDTOFTEPARKEN

Når du kører mod Helsingør, så ser du den, hvis du kigger ud af din venstre dør
Område hedder Lundtofte, men parken er sin egen herre
I Lyngby så vil du sikkert høre, at den er meget værre, og der altid er noget i gære
Den famøse ghetto i Kgs. Lyngby
Kaldet Lunderen af de indfødte
Var du barn her, så har du været en af de heldigste i verden
Vi turde køre uden sikkerhedsgarn, for der var altid en fælles arm
Top spækket med grønne arealer, hvor man kunne sidde med linealer
Hvis du var en der ønskede alenetid, så gjorde du bedst i at blive inde som en fjende
For selvom du ikke havde sagt du var ude, så fandt de dig med deres hjælp fra deres snude
Der var altid en ledig legekammerat, der var helt parat til en dag med fart
Svingfigur og dåseskjul og masser af cykler med hjul
Man legede krig med kæppe som gevær og lå på lur bag et skur
Dørfis var for dem, der kunne løbe for her skulle man ikke tøve
Vi var ude fra morgenstund til aftengryn, og så var det altså også hjem til et eftersyn
Mødrene i Lundtofteparken havde super luft i deres lunger, når de på skift galede efter deres unger
Vi kedede os aldrig og var man en af dem der gjorde, så var man 100 procent selv uden om det store
Teenagertiden rullede på skinner ligesom 50 tusind lottovinder
Ungdomsfester og de private og club 10, så havde du en bunke teenagere, der lå lig
Sjovt det havde vi det sgu også, selvom vi var for unge til at købe alkohol uden en voksen parasol
Ingen tænkte på fremtiden vi levede totalt i nutidens arena godt på hormonkaravaner
Der boede folk i alle års lag, og nogen havde endda boet under samme tag
Siden Lundtofteparken hejste sit første flag
Med velbehag

Med velbehag

Fællesskab var ikke for alles gab, men dem der vidste, at en bænk i gården

Var alletiders idé for at få din nabo at se

Vi var seje os fra LUNDTOFTE uden tvivl, så fik vi folk til at neje

Ikke sort ikke hvidt, men heller ikke skidt

Vi passede os selv vi var alle af forskellige sind, og det passede ikke altid ind

Lundtofteparken havde også dem, der heller ville pille i andres rille

Dem, der kunne fortælle historier om alle andres glories

Alle havde lidt familie rundt omkring i parken, så alle kendte din familie men ik med vilje

Vi havde et butikstorv, som vi kaldte torvet

Her kunne næsten alles behov blive mødt, hvis man gav det lov

Kiosken var et pitstop for mange

Nogen blev, andre pev

De lidt skæve eksistenser – dem, der kunne risikere at få abstinenser

De var der året rundt, og det var sikkert ikke særlig sundt, men de blev sammen som et bundt

Talen kunne blive høj- så høj, at nogen af parkens beboere ikke turde gå forbi det halløj

Men os unger, der kendte til pøblen, var ikke bange for deres højrøstede sange

Det var noget helt specielt i at vokse op i betonbygninger, der senere fik flotte fortykninger

Fra barn til voksen så havde vi alt, hvad vi skulle bruge til at høste livets første roe

LUNDTOFTE var et skønt sted, og der er mange, der stadig holder ved

Lundtofteparken er bygget midt på marken

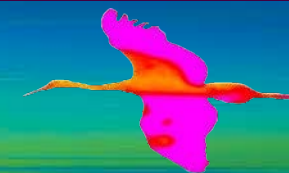
Den har været der siden 50erne og står stadig i dag med flag

Os, der er flyttet fra parken, har Lundtofte gemt i mindefrakken

Lundtofteparken bliver aldrig det samme, som da vi var børn

Os, der ved, at dette sted var på godt og ondt det bedste fund, du kunne gøre på Lyngbys grund.

DEM

De andre er dem,
der ikke er os;
og vi er os fordi,
de er dem;
og de, der er dem, er dem,
fordi vi er os
og ville være os,
hvis vi var dem,
mens vi
ville være dem,
hvis de var os;
og ingen ville ikke være os
uden dem,
der ikke er os

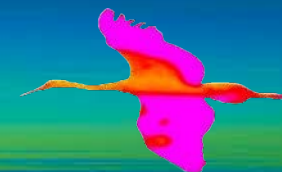
GOD TIL AT DØ

Jeg tror aldrig at
Jeg bliver god til at dø
Jeg synes det er svært
At lære at gøre

På den gode og rigtige
Måde

Noget stritter lissom altid imod

Så det bedste ville nok være
Helt at glemme at dø

ER DØDEN FATSVAG

Nogen må have fejlet
Nogen må have svigtet
Nogen må have undladt
At gøre hvad der skal gøres

Eller også må der være tale
Om en stor misforståelse

Eller fejltagelse

Sikke en fornærmelse
Sådan midt i det hele
Frækt og uforskammet
At komme anstigende
Som ubuden gæst

Fatter den ikke snart at
Vi ikke gider den
At den har at holde sig væk
Ude af tanke og sind for altid
At vi overhovedet ikke vil vide af den

Fatter den i det hele taget noget?

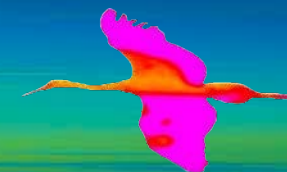
NIHIL

Synger sammenbruddets æstetik

Fåk i dag
Fåk i går
Fåk i morgen

Vi er selv ude om det hele

Trallala

Alting

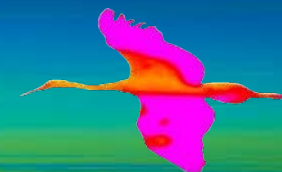
Alting ændrer verden
Verden ændrer hele tiden
Verden er en konstant ændring
Mig...? Jeg står bomstille med mine længsler intakt

Alene du kom

Alene du kom
Alene du forlader

I mellemtiden er vi sammen
i fragmenterede sind med alt
Tilfælles i individuelle eksistenser

Fælles skæbne vi alle bærer i
Øjeblikkets helligdom, der forbliver

ALTING BEGYNDER

I dette øjeblik begynder alting
Mere er der sådan set ikke
At sige om den ting
Alting ændrer verden
Verden ændrer hele tiden
Verden er en konstant ændring
Mig...? Jeg står bomstille med mine længsler intakt

AF OG TIL

Af og til må nogen sige det
I klar tale
Uden bullshit og uld i mund
Vove pelsen
Spytte lige ud af posen
Og sige det, så det ikke kan misforståes:

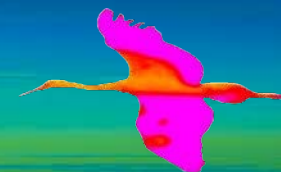
MENNESKET ER MENNESKETS ALLERSTØRSTE GLÆDE OG ALLERBEDSTE VEN!

Eller råbe...inden angsten lammer og gør stum

AFTENLANDET HOSTER

Aftenlandet hoster fælt
I den ubehagelige træk
Karma har sparket døren ind
Står på dørtærsklen og
Kræver det frastjålne tilbage

Mærkelige dage

Hver dag når jeg står op
Med begge hænder tomme
Kysser jeg min kærlighed – og lader dagen komme
Hvad vil dagen bringe os
Af smil og fantasi
Det ved vi først i aften – når dagen er forbi

Så simpelt som det synes
Så er det det bare ikke
Dage er oppe og nede - livet er en vippe

Mærkelige dage de kommer
Med glæde og initiativ
Mens senere dage falmer til – et meget lille liv

For mørke dage de findes
På vejene i dit liv
Dage høster mennesker- som var vi bare siv

Men ovenover alt det her
Dine dage med tomme hænder
Finder du et kærligt bud – fra ham som alle kender

Jeg går med min død på ryggen

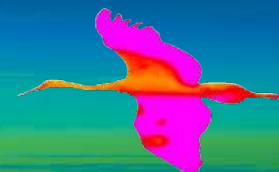
Jeg går med min død på ryggen
Det gjorde jeg også i går
Men den er blevet tungere
Der er ikke så mange år

Tilbage som jeg troede
Der er klippet mange dage
Nu sidder jeg og kigger
Mest tilbage

Udenfor er alt som i går
Indenfor skam også
Radioen den er tændt
Jeg lytter til en tosse

Måske sku jeg se på en fugl
Måske sku jeg lukke mit øje
Jeg har allerede skrevet til
Ham der bor i det høje

Nå men ja men jo men
Vi skal jo i gang med noget
Nu spiser jeg et æble
I dag bliver græsset slået!

Jeg må pudse min gamle cykel

Jeg må pudse min gamle cykel
Få styr på ingenting
Sadle op og om igen
Mens lungerne har vind

Til at falde om i skoven
Til at bade i en sø
Til at mærke myggen lande
Til at mærke livet klø

Jeg må pudse min gamle cykel
Tømme min cykelkurv
Fylde den op med æbler
Der ikke er med skurv

For at nyde i grøftekanten
For at høre en fuglesang
For at tænke over livet
Endnu igen engang

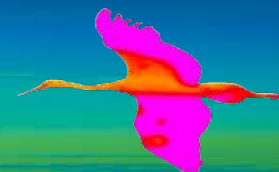
Fjorden Er Gavmild I Aften

Fjorden er gavmild i aften
Pyntet med hvide toppe
Flyder den over af medvind
Der ikke lader sig stoppe

Af tanker af nogen art
Hverken gode eller slemme
Krattet står i efterår
Hjertet er i klemme

Han ved han har stået her før
Efter år der var varme og gode
Alting er vokset men hver sin vej
Ikke som han troede

Vinden skubber ham videre
Der er medvind lidt endnu
Fjorden er gavmild i aften
Livet er et sug

En dag så høj så blå så rå AKA Skilt

En dag så høj så blå så rå
Hvor alt er ovre og stille
Fejer jeg vores sidste spor
Af det jeg troede vi ville

Knust af de tunge dage
Og sløvet af hverdagens gift
Åd jeg de tomme forklaringer
Men forstod dem først til sidst

Så kom de halvmente flugtforsøg
I en tilstand af amnesi
Med tanker på alle de andre
Men nu er vi endelig fri

Fri for hinanden
Fri til en anden
Fri i al evighed
Nu er alt lagt til skue
Fri hver anden uge

Huset ved Vesterstrand

Det lille hus har have
Ved stranden det ligger godt
Der er ingen der kan se det
Og havet det er flot

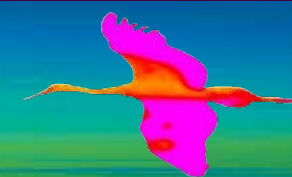
Om natten krydser skibe
Bølgerne bringer drømme
Til dem der elsker kærlighed
Selvom drømmene er omme

Jeg var der for længe siden
Mit hjerte det var tungt
Mit liv det var i fare
Det hele kørte rundt

Mine brødre var i huset
Havet var udenfor
Drømmene blev mine
Det var et efterår

I det lille hus ved havet
Fandt jeg venner milevidt
Kærligheden holder
Selvom den er slidt

I almindelig tale ville man sige: jeg elsker dig
højere end noget andet —
men i poesi siger vi:

Du er det sted i mit indre,
hvor jeg falder fra hinanden uden at gå i stykker,
hvor alt det, jeg bar som rustning,
synker lydløst ned i jorden
og bliver til ro.

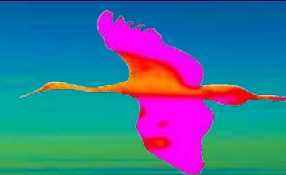
At jeg ikke elsker dig i højder,
men i afgrunde —
i de dybder hvor mit navn opløses,
og jeg kun er den bevægelse
der søger dig uden at vide hvorfor.

At du er sprækken i mit mørke,
ikke som et sår,
men som en åbning
hvor lyset ikke trænger ind,
men fødes.

Jeg elsker dig ikke mere end noget andet
— for der findes ikke længere “andet”,
når du er nær;
verden mister sin vægt,
og alt peger stille mod dig.

Som havet, der om natten
glemmer sin egen grænse
og bærer stjernerne i sit dyb,
sådan bærer jeg dig —
ikke som en tanke,
men som det, jeg ikke kan miste
uden at ophøre.

Og hvis jeg en dag forsvinder fra mig selv,
vil du stadig være den stille genklang,
der samler mig igen —
ikke ved at kalde,
men ved at være
det eneste sted,
jeg nogensinde virkelig har været.

Før ord blev født,
før lyset lærte at kalde sig selv dag,
var der en bevægelse i mørket —
en stille genklang
af dig i mig.

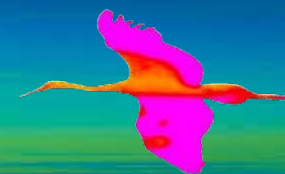
Du er ikke nær;
du er den afstand, der ophører,
den grænse, der smelter
som sne mod en indre sol
ingen kan se, men alle længes efter.

Min sjæl bøjer sig mod din
som natten bøjer sig mod havet —
ikke for at eje,
men for at forsvinde
i det, der altid har været ét.

Vi er ikke elskende
som verden forstår det;
vi er erindringen
af en helhed, der drømte sig selv i stykker
for at finde tilbage.

Når jeg lukker øjnene,
er det ikke mørke jeg ser,
men en uendelighed
hvor din væren ånder gennem min
som stjerner gennem tavshed.

Og hvis evigheden havde et hjerte,
ville det slå sådan her —
i dette øjeblik,
hvor jeg ikke længere ved,
hvor jeg ender,
og du begynder.

Som om universet holdt vejret
i det øjeblik dine øjne fandt mine—
ikke et møde, men en erindring, der vågnede.

Der var noget urgammelt i stilheden mellem os,
som om vores sjæle genkendte hinanden
før vores navne nogensinde blev sagt,
før vores liv blev levet.

Jeg følte dig ikke som noget nyt,
men som noget tabt, jeg endelig fandt igen
— en glemt melodi i mit blod,
der pludselig begyndte at synge.

Dine hænder...
de rørte ved mig som en hvisken fra et andet liv,
som om de kendte hver linje i mig
uden nogensinde at have lært den.

Og i dit nærvær faldt verden til ro—
ikke fordi alt blev perfekt,
men fordi alt blev sandt.

Det er den slags kærlighed, der ikke beder om noget,
ikke frygter tid eller afstand,
for den eksisterer udenfor det hele—
som en evighed gemt i et øjeblik.

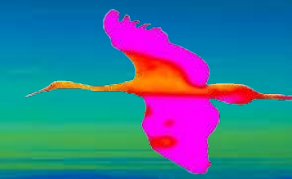
Vi er ikke to, der fandt hinanden,
vi er to, der huskede.

Som stjerner, der altid har været bundet
af en usynlig tråd af lys,
selv når mørket skilte dem ad.

Hvis jeg en dag mister dig i denne verden,
vil mit hjerte stadig vide vejen—
gennem drømme, gennem mørke, gennem alt—
tilbage til dig.

For du er ikke bare den, jeg elsker.
Du er den, jeg altid har været på vej imod.

Om alkoholisme

Jeg er lige blevet udskrevet fra hospitalet, jeg ved det, jeg har fået dødsdommen, alligevel sidder jeg med flasken, det eneste der betyder noget er at komme væk, jeg vil IKKE drikke, men jeg drikker, jeg vil IKKE, men jeg er ikke stærk nok, jeg falder om, jeg vågner og ryster, jeg kan mærke kramperne af abstinenserne, jeg drikker, jeg ved det vil dræbe mig, men jeg kan ikke lade vær, jeg kan ikke modstå flasken, jeg ligger på bunden af flasken, min far siger du må ikke dø fra mig, jeg siger det skal gå stærkt, det skal gå meget stærkt, jeg må snart forlade verden, jeg har indset det, jeg kan ikke holde mig fra den første, jeg har besluttet det, jeg kan ikke mere.

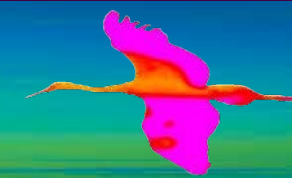
Jeg sidder på det lille værelse, jeg drikker vodka og tager amfetamin, jeg ved det, det går ikke, men jeg suger mig næsten ihjel, kl er 8 om morgenen, jeg har suget og drukket

fra 22, jeg ved det, jeg skal være clean, jeg tager den sidste tår, jeg tager den sidste streg, jeg ved det, nu er det nok.

Jeg står op af sengen, nu skal jeg have hjælp, jeg opsøger hjælp, der er ingen hjælp, abstinenserne blir slemme, men jeg er stærk, jeg tager hjem og fylder mig med vand, abstinenserne er slemme, jeg tager et glas vand, det ryger fra mig, abstinenserne er slemme, jeg er ikke i stand til at tage fast greb, jeg går i kramper, kramperne er slemme, jeg husker lidt, ambulancen tager det alvorligt, de tror at jeg vil dø,

Jeg ved at jeg vil dø,

Jeg ved at det er slut

Om ædrueligheden

Jeg vågner en morgen, jeg vågner tidligt, jeg går ned på mine knæ, jeg beder til min højere magt, jeg kalder ham Gud, jeg siger hjælp mig, hjælp mig med at holde mig ædru idag, jeg kan ikke selv

Jeg ringer til en ædru alkoholiker, jeg siger hjælp mig, han hjælper mig, han giver mig kærlighed, han siger jeg ved det, jeg ved hvad du føler

Jeg ved hvad du tænker

Jeg ved hvor syg du er

Jeg fortsætter, jeg beder til min højere magt, jeg beder på mine ydmyge knæ, jeg siger hjælp mig, han hjælper mig, som intet andet har hjulpet mig

Jeg beder om hjælp fra en ædru alkoholiker, jeg siger hjælp mig med de 12 trin, han hjælper mig som ingen anden har hjulpet mig, jeg blir fri af drikke-trangen, jeg lærer at hjælpe andre alkoholikere

Min alkoholtrang forlader min krop, og er aldrig vendt tilbage, den er ALDRIG vendt tilbage, jeg beder hver dag om ædruelighed, jeg lever de 12 trin hver dag .

Ikke fanget, kun erfaret

Et menneske står alene,
men ikke ensomt
mens ænderne glider lydløst
hen over det blanke spejl af vand.

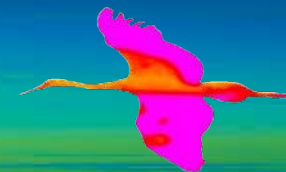
Tre fugle krydser himlen
som tanker på vej videre,
og forsvinder bag lyset.

Langs bredden står seks sten,
som hemmeligheder glemt af tiden.
Fire krager vogter 2 af dem
to som skygger,
to som spejle.

To gamle sjæle vandrer
langs kanten af det sagte, levende,
mens en krage plasker op
og forsvinder mod horisonten.

To svaner – som hørte sammen –
driver først væk i hver sin retning.
Den ene glider med strømmen,
den anden venter, stille og vågen.
Men vandet krummer som en tanke,
og snart finder de hinanden igen
– de lander side om side,
med hovederne vendt hver sin vej.

To måger lander i det sagte skum,
bølgerne tager imod som en hvisken.
Et sted bagved kalder en fugl,
uden at kræve svar.
Et øjeblik
ikke fanget, kun erfaret,
driver stille bort
som svaner i strømmen.

Det handler ikke om at vinde

Vi behøver ikke være enige
for at stå sammen.
Det handler ikke om at vinde,
men om at ville lytte.

For uden lytten
bliver vi blot stemmer,
der taler forbi hinanden
i ekkoer af egen ret.

Vi må mødes
midt i uenigheden
og finde modet til at høre,
selv når det gør ondt.

Ellers risikerer vi
at stå stille
eller endnu værre
at vende tilbage,
til det, vi engang kæmpede
for at forlade.

Tidsånden er imod de rige

De rige
råber op
i ønsket om
at få endnu mere

De rige råber op
fordi de aldrig kan
få nok
De vil have det hele
og endnu mere til
det er i følge dem selv
deres ret

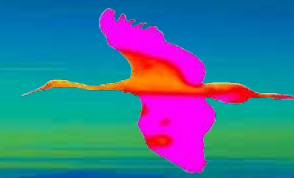
De klager over
tidsånden er imod
de rige
de føler sig jaget
over alt

Hvad er der sket med
filantropi
og medmenneskelighed
blandt de rige

Hvad er grunden til
de rige er blevet
så forbandet ynkelige

Det er virkelig
så latterligt
konstant at lytte til

Når de allerede har
langt mere
end rigeligt

Udskamning er blevet legal social politik

De har ikke til dagen
og vejen
midt i en højtid

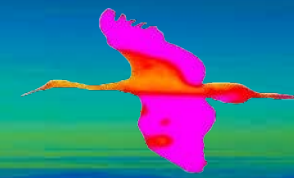
De kæmper
hver eneste dag
med at skaffe nok mad
på bordet

Og få hverdagen
til at hænge
sammen

Men ministeren
fremhævede i stedet
den eneste brugbare løsning
at få flere i arbejde

Men vil det overhovedet
hjælpe dem
som ikke har udsigten til
nogen form for
udholdeligt arbejdsliv

Udskamning
er blevet
legal social politik
i Danmark

Vi kan ikke længere bare spise en god flæskestegssandwich

Vi kan ikke længere
bare spise
en god og saftig
flæskestegssandwich

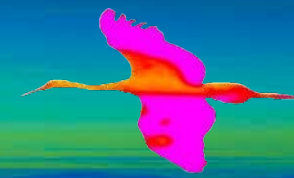
Det skal altid være
Danmarks
eller universets bedste
flæskestegssandwich

Mindre kan simpelthen
ikke længere
lade sig gøre

Sandwichen skal
udstilles og filmes
fra den bedste side

Lige sekundet før
jeg sætter mine tænder
i den

Så alle kan se
nu spiser jeg kraftedeme
universets bedste
flæskestegssandwich

Burde vi alle ik' værne noget mere om vores mentale helbred

Hvad koster det reelt
den enkelte dansker
at falde ud af verden
et enkelt år

For at nyde livet
for en stund
og rette sit blik indad

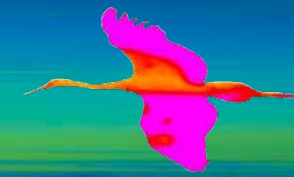
Bruge din tid på noget
langt mere
interessant
nemlig dit mentale helbred

Burde vi alle ik'
værne noget mere om det
fremfor bare at forsøge at
løbe halsende efter noget
vi ikke forstår

Fremskridtstanken
er en illusion
der en skønne dag
kommer til at ramme dig hårdt

For den dag
opdager du det slet ikke
for du har været
mentalt hjernedød
i rigtigt mange år

Ta' dig nu bedre, af dig selv
tænk på dit
mentale helbred
mens du stadig ka'
For en dag er det allsammen væk

Jeg har haft en mistanke hele tiden

Jeg har tre børn
og levede i et lykkeligt
ægteskab
i årevis

Jeg fandt ud af
i sidste uge
jeg har været steril
hele livet

Nu forstår jeg bedre
hvorfor "mine børn"
ikke har
så mange træk
til fælles med mig

Nu forstår jeg bedre
hvorfor min kones
forhold
til hendes fætter
var så tæt

Jeg har haft en mistanke
hele tiden
nu har jeg fået vished
for tingene

Sandheden gør så forbandet ondt

Mødesekvens

Det er møderne, det kommer an på i dit liv. Du møder din mor, som er fjern og nærer dig ved sit bryst med enevig længsel efter nærhed. Som ung mand møder du et par gode venner. De lapper dit selvværd nødtørftigt sammen og lærer dig, hvordan det er godt at reagere, at tænke, at opføre sig. Så møder du din kone, som elsker dig hudløst i begyndelsen, men hurtigt trækker sig, så du slæber dig efter hende igennem et langt ægteskab med tiltagende afvisning, ydmygelse og kulde. Indtil selv du, der aldrig har været stærk i selvværdsafdelingen, og nu holder helt udsolgt, kan se, at du ikke er *så* lidt værd, at du har fortjent at blive behandlet *så* dårligt. Da har du allerede mødt dine børn, og nu ser du til din rædsel, at din historie er ved at gentage sig, og vil spejle sig videre i generationerne medmindre nogen bryder kæden. Så møder du endeligt en ordentlig psykoterapeut, hvis opgave bag de mange ord, hans og dine, egentlig bare er at overføre en flig af sin kærlighed til alle mennesker til netop dig. Han lægger de første sten i fundamentet. Fundamentet af kærlighed til dig selv. Det er nærheden med psykologen, som er den egentlige terapi.

Det er møderne, der former dig, og hvis du er heldig at møde de rigtige, vil det sidste møde være med dig selv.

Flugt

Hans datter har boet ved ham i fire uger. De har ikke siddet lårene af hinanden, men alligevel hygget sig. Spist sammen, set film, kørt til byen. Det har været rart at have nogen i huset, synes han.

Mens han er på døgnvagt ringer hun og beder om at blive sygemeldt fra skolen, hun har kvalme. Han spørger om det er psykisk, men hun svarer nej. Det går fint i skolen. Om natten kaster hun op. Hun skriver en besked om at hun flytter hjem til mor, fordi hun er ret syg. Hans svarer, at det er en rigtig god ide.

Da han er hjemme igen fra arbejde ringer hans eks-kone til ham. Hendes stemme lyder mærkeligt, synes han, som om den både hvisker og råber på samme tid: "Jeg vil bare lige sige, at hun jo ikke flygtede fra dig." Han er lidt målløs og svarer "nej selvfølgelig ikke, jeg var jo ikke engang hjemme. Hvorfor skulle hun flygte fra mig, vi har hygget os?"

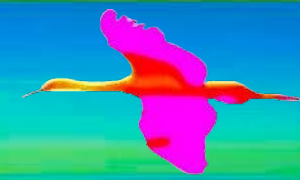
"Det er måske også et mærkeligt ord", svarer hun, "jeg mente bare det er ikke ligesom de der gange før, hvor hun pludseligt tog hjem fra dig."

"Der flygtede hun altså heller ikke. Hun flyttede hen til dig, fordi jeg stillede krav til hende og hun blev sur og ville straffe mig."

"Du reagerer fjendtligt."

"Nej, jeg synes bare det er en mærkelig ting at sige."

"Det var altså venligt ment. Vi må hellere sige farvel," slutter hun abrupt.

Hjem

Drengene mejsler små, lilla krystaller ud af klipperne, som omgiver den røde trelængede bygning i bjergene. De tror det er ædelsten. De har fået lov til at tage skruetrækkere og andre redskaber med ud. Pædagogerne synes det er en god drengaktivitet.

Mange af drengene havde en lille æske med hjem fyldt med de funklende bjergkrystaller i tændstikhovedstørrelse. Den kunne være sjov at have i dag, tænker Torben, men aner ikke, hvor æsken blev af.

Opholdet varede 3 måneder. De skulle skrive hjem. Det var skemalagt. En pige med gyldent hår rækker hånden op, afleverer sit brev, men kort efter kommer læreren tilbage. Det går altså ikke, at hun skriver hun vil hjem. Pigens bølgende hår fanger lyset, mens hun protesterer: "Min mor og far har

lovet, at jeg må komme hjem, hvis jeg ikke kan lide at være her. Det har vi altså aftalt."

"Det kan godt være," siger læreren med forstående stemme, "men de har altså aftalt med os, at du skal være her 3 måneder, for dit helbreds skyld, så du kan få det bedre."

Torben beder om et nyt stykke papir.

De skal spise op. Have sul på kroppen velsagtens. En morgen sætter han sig bare ud mellem kipperne og venter. Noget sidder i spænd indeni ham. En pædagog ser ham: "Skal du ikke lege? Skal du bare sidde der?" Da hans morgenmad ligger foran ham på den sorte granit som en lodden amøbe set igennem mikroskop er den kæp, der sad på tværs i hans mave, forsvundet. Pædagogen kommer tilbage med hurtige skridt: " Er

du syg, Torben, vil du ikke ind?" Han glør, da Torben svarer "Nej tak, jeg har det fint nu, det var bare fordi, jeg ikke måtte levne".

En aften bliver han beordret til at stå i den kolde gang i sit nattøj. Han var stået ud af sengen, fordi han i sin bukselomme havde glemt en halskæde med et kors, som hans mor havde give ham før afrejsen. Uheldigvis havde pædagogen på nattevagt netop da kigget igennem vinduet i døren. Så nu står han der og fryser og føler sig kropsstraffet, misforstået og som om han ikke har nogen i hele verden.

Korset er af sølv og stort. Det skal være synligt, når man holder det op foran en vampyr, så denne hvæsende og med den ene flænserklo hånd skyggende for øjnene må trække sig tilbage. Dens ufatteligt onde urkraft overtrumfet af en endnu stærkere, guddommelig kraft kanaliseret af et barns lysende mod.

Korset skal også få hans mor til at komme frem. Derhjemme sover han med et trækors, en elefantbamse, et fotografi af hans far og andre genstande med særlig betydning klemt fast mellem benene. Han har også aftalt et kodeord, som hans mor skal kende, når han kommer i tvivl om hun er hans mor eller en forklædt heks. En aften spurgte hun, hvad han egentligt vil gøre, hvis hun faktisk var en heks i hans mors krop? Han var sprunget op og havde med begejstring i stemmen erklæret, at så ville han tage sit kors og simpelthen banke hende med det til hun døde. Hans svar berørte hende, kunne han mærke, og han følte sig skyldig uden at forstå hvorfor. År senere, da Torben var en ung mand, fortalte hans mor, at hun efterfølgende havde talt om episoden med hans børnepsykolog. Psykologen havde forklaret, at den animerede tilstand skyldtes, at en del af hans sind længtes intenst og eksistentielt efter at frigøre sig fra en kvælende symbiose med hende. Det var rigtigt nok. Han var afhængig af hende. Han brød for eksempel ud i panisk gråd, bare hun forsvandt bag et hjørne.

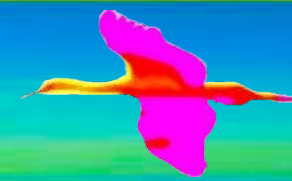
Senere i livet, som midaldrende, læste han om tilknytningsteori og fandt ud af at børn, der reagerer på den måde, har en højest usikker tilknytning til forælderen. Børn, som er trygge i deres tilknytning, vil udforske verden og tør tabe deres forældre af syne. De ved forældrene er der, når de vender hjem. Men Torbens far var død og borte, og han kunne ikke *mærke* sin mor, ikke mærke kærligheden, varmen. Kunne kun høre og se den, så at sige. Når han ikke kunne mærke hende, så *kendte* han hende heller ikke, og hun kunne således være en anden uden han vidste det. Det var derfor, de var nødt til at have et kodeord.

Ønsket om løsrivelse fra symbiosen havde også manifesteret sig, da de tog afsked. Alle børnene havde stået på trappen op til den enorme fæрге, som skulle sejle dem til Norge. Længere nede bag en glasvæg havde alle forældrene stået. Der var meget vinken og gråd. Da han fik øje på sin mor og så at hun græd, var han også ved at begynde. Han viftede til hende med hånden, at hun skulle gå. Han var i et mærkeligt humør, følte sig som et stykke kvæg på vej op i en dyretransport eller endda ind i en slagtehal. Han accepterede sin skæbne, og fornemmede en udødelighedsfølelse, bare fordi han ikke var død. Han stod op, han trak vejret, var del af en flok. Han var et instinktivt væsen i gang med at overleve.

Det passede overhovedet ikke til situationen at begynde at tude.

Han står på gangen et godt stykke tid, men så er han alligevel ikke helt forladt i verden. En pædagog, som hedder John, kommer forbi og tager ham øjeblikkeligt med ind på vagtværelset, hvor han får et tæppe og varm cacao. John lytter til ham, han vil høre hele historien om korset, vampyrerne, savnet af mor og uheldet med at være ude af sengen efter lyset blev slukket.

Han lærer en del under opholdet: at han taler jysk og at det er grund til at blive drillet, når de fleste andre børn taler københavnsk, at man kan have "stådreng på" og ikke skal deltage i en leg, der indebærer at man lægger sig flat på gulvet i pyjamas, hvis man har stådreng på. Så bliver man også drillet. Hvis det gør ondt, når man synker, så kan man halsbetændelse, og smerten er en billet ud af seksbørnsstuen til et slags sygehus i en anden længe af bygningen, hvor man får lov til at ligge i fred, og må drikke alt det saftevand, man vil.

Påfaldende udramatisk

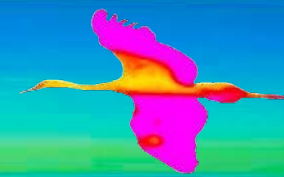
Det var som om den bare lige ville sige hej, fuglen, lige ville hilse på, bare se og blive set. Og derfor var det også som om den var et varsel, fordi der ikke rigtigt var noget formål.

Heldigvis var det en sangfugl. Hvis en større fugl forvilder sig ind i et hus, så kan det faktisk være en lidt skræmmende, for ikke at sige uhyggelig, oplevelse.

Det er som om ens krybdyrhjerne husker, at fuglenes forfædre var kødædende dinosaurer. Den var fløjet op på kanten af klædeskabet og havde siddet og kigget rundt i det fremmedartede rum: et lille hav af luft gemt væk i det store, en hemmelig underjordisk verden. For fuglene begynder jordskorpen ved hustagene.

Fuglen var smuttet ind gennem sprækken i vinduet med en helt speciel hul, flagrende lyd, som han ikke havde hørt før. Da han rejste sig, gik det op for

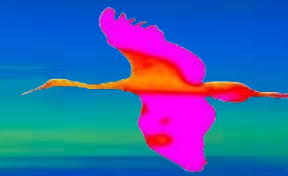
indtrængerens, at omstændighederne nok var uholdbare, og den fløj tilbage til sit adgangssted. Men der var luften i mellemtiden blevet umulig at flyve igennem. Fuglen syntes ikke at forstå, hvordan noget gennemsigtigt kunne afvise den så bastant. Heldigvis var den ikke nået op i fart før mødet med den forstenede luft. Udfordringen var nu at få åbnet vinduet uden fuglen blev skræmt, og begyndte at flakse panisk rundt fra værelse til værelse eller gemte sig i en eller anden utilgængelig krog. Da han nærmede sig, genkendte han fuglen fra sin barndoms yoghurtkartoner. Den havde et smukt gult bryst og var altså en mejse. Han følte denne viden kom til ham, som en gave han ikke havde gjort sig fortjent til. For han vidste intet om fugle. Det var kun et tilfældigt sammenfald med en barndomserindring, der gjorde, at han kendte fuglenavnet.

Dette held bidrog også til at det hele virkede som et tegn.

Heldigvis blev fuglen ikke bange, og fløj ud så snart Torben havde gjort vinduessprækken større. Det hele var bemærkelsesværdigt udramatisk. Han kan godt overbevise sig selv om, at han havde været ude for en eller anden form for kosmisk oplevelse. I så fald var fuglevarslet ovenud positivt. Det var næsten også gået ham lidt for godt på det sidste. Han havde for første gang siden sin skilsmisse elsket med en kvinde, som genvækkede troen på kærligheden i ham, og hans datter ønskede efter en årrække med begrænset kontakt at flytte sammen med ham, selv hans sangskrivning havde taget nogle gevaldige ryk i den seneste tid, så han nu var overbevist om at hans orkester ville få i det mindste moderat succes. Han frygtede et alvorligt tilbageslag, fordi det gik så godt, og her kom mejsen ind i billedet: det virkede som om den var et sendebud, der skulle give et blink og et nik, og sige "Job dine prøvelser er overstået. Du bestod. Den er god nok. Hav tillid."

Oh du Fredfyldte land

Når man elsker
gør kærlighed os evindelige.

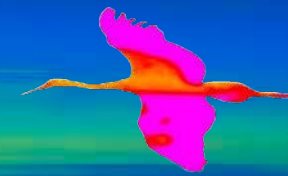
Jeg husker den gang
i lyset fra supermånen,
at, vi lovede altid elske nærheden og ærligheden.
Huskede hinanden på
at kanter kan slibes.
Vi så det flimrer
som månen bød os.
Så ildfluerne sidde tætte i trækronernes toppe.
Lige der var vi i nuet
for første gang i lang tid.

Stjernerne lyste os op
viste os vejen.
Vejen til engen,
hvor vi hørte græshopperne
syngte serenader i natten,

så engblomsterne stå med bøjede hoveder
– myggene valsede og sværmede omkring vores ansigter,

Vi ænsede næsten intet,
for der var vi i nuet
for første gang i lang tid.

Talte sagte,
bød hinanden til nærhed,
fornemmede sitrende fornemmelser
i aftengryet, imens vi
dansede elskovspiruetter
på græstæpperne
helt til solen stod op.
Vi erkendte alderdommens komme,
men huskede på at bekræfte hinanden
AKKURAT som de unge yndlinge gør, det gav os en
ubestemmelig
fornemmelse af tryghed,
som dog kun kunne opnås

qua vores fremskredne alder.

Sanselige kærtegn
fandt vej til min krop,
jeg strøg en lille hårtot væk
fra din pande.

Bankede forsigtigt på kontakten ind til dit hjertekammer,
Vil huske det for evigt,

Dengang græd og hikstede vi samtidig med at vi smilte
igennem glædestårene,
huskede tiden, hvor
vi lå side om side
og havde fornemmelsen
af at være alene i universet.

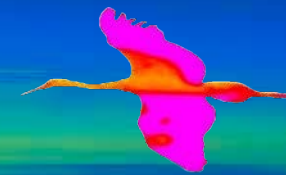
i dag fornemmer jeg, at jeg IGEN kan sænke skuldrene, det
sker hver gang du tager mig i hånden, for intet kan komme
imellem os!

Du giver mig stadig fornemmelsen
af at være evigt elsket,
helt ud hver eneste fingerspids.

Ufortalte historier flyder,
det er egentlig
underordnet om
vi taler eller ikke,
tavsheden her er passende.
Stilhed kan være øredøvende højt,
men her er den kun befriende, for her
siger den mere end ord,
her tør vi være skrøbelige.

DU lukker mig ind
VI TO Ved
at mørket ALTID
kommer tilbage,
jeg ser op mod himlen,
kigger efter de stjerner,
som plejer at lyse for dig.
STOPPER op
venter på tegnene,

Tager dig i hånden,
du flygter ind i mine arme.
Du er bange,

bange for hvad
mørket gør ved dig,
klemmer dig
holder dig tæt,
garanterer,
at hylér du – hylér vi begge –
Vi er igen her på engen
i vores lille FREDFYLDTE LAND,
som snart bliver stille,
nattefreden sænker sig nu,
kun nattens lyde høres i det fjerne.
Høst månen står højt,
og guider os,
med sit orangerøde skær
der changerer med
tusindvis af månesten,
og giver natten dens skygger.

Vi kobler fra – går til ro,
tænker dagen igennem,
eftertænksomme tanker
får frit spil i dette døgn
skumringstid

OH DU FREDFYLDTE LAND

Hvor vi to altid venter på
de lyse tider
men sorgen
flytter ofte med, forsøger,
forsøger, forsøger at
gemme det væk, sammen
med de andre
overspringshandlinger.

I MORGENGRYET vil vi kun
plukke af blomsterne
fra engen

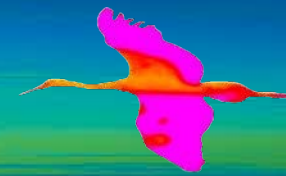
HÅBER at de kan bringe os
det livgivende lys
som vi higer sådan efter

En gammel pacifist

Jeg ville gerne være pacifist og antimilitarist
Dylan var den store profet da han sang om krigens herrer
det var ikke kun for de gode melodiers skyld jeg sang
Jorden i Flammer og Where have all the flowers gone
Det var ikke for sjov jeg beskrev den græske krigsgud
som psykopat og ballademager

Jeg åndede lettet op som ung da jeg trak frinummer
der var bedre ting at bruge det unge liv på
Jeg ville gerne fastholde det syn
velvidende det havde været uholdbart i fyrrerne

Når samfundet skulle spare
hvorfor ikke på militæret?

men virkeligheden bider i mine haser AV
den virkelighed der stadig viser krig er noget lort AV
men ikke alle kan fatte det AV

Dine Øjne

Dine øjne er som søer ved skærsommer,
de spejler varieret sjælens sol,
små bølger skabt af mine kærtegns brise
skaber nye mønstre til min fryd.

Jeg vil så gerne dykke ned i dybet
og se den verden, som du gemmer der.
Jeg tror, det gemmer eventyr og undren,
leg og glæde, latter og musik.

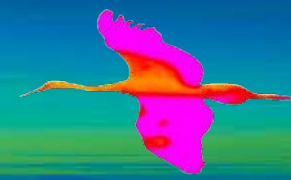
Dit ansigt er som bredden rundt om søen,
hvor gods fra dybet altid skylles op.
Det vidner om det skønne land dernede,
hvor du har samlet rigdom uden svig.

Jeg ved godt, at der også ligger ådsler og
tankeløst blev meget kastet ned, men jeg
vil lade hjertets varme drive det ud og
dyrke eventyrets fryd.

Forårsleg

Solen varmer rødt
på den grønne vang
Kroppen varmer lilla
på min røde midje.
Som tumlinger
er du og jeg,
som katte i lystig leg
under latterens fuglesang.
Jeg vælter over dig
varmen pulserer,
du ser mod det blå
vi ruller rundt
din fasthed holder
jeg forsvinder i håret.
bøtten vender
atter og atter.
Ansigtets sol rammer min kind
Vore øjne rækker hinanden hænderne
og enes om læbernes møde

*Fra min digtsamling **En Hastig Sommer***

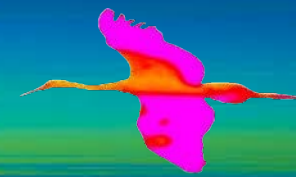

Biltur

Af sted på tur
maden er smurt
landet venter
gennem gaderne
motorvejen
forbi højhuse
villaer
masser af biler
nu kommer herligheden
solskin
blå himmel
kornmarker
skove
asfalt
grøfter

i afsindig fart
op og ned
vi hører
ingen fuglesang
- jo for resten
dagens fugl på
bilradio
lugter ikke blomster eller
dugvådt græs, kun
benzin og sæder
solen bager gennem
ruderne, snart skygger
kvalmen for udsigten

Clear moonlight

Clear moonlight

Not a cloud

Her hair shines

In the night

Morning mist

The morning mist
Has evaporated
The warm beams pass through

The birds sing
“This is my territory
Listen to my firm song”

The tulips
Unfold the petals
Turns towards the sun

Sunbeams
Are reflected
Heating up the unborn

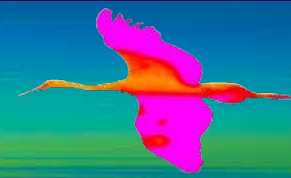
Father Sun
Opens the eyes
Of the young virgin

So silently
She smiles
See her bright, white teeth

So calmly
She dresses
The colours of innocence

Beautiful white
Yellow-dotted dress
Pink around the waist

So kindly
She smiles
To gran’ ol’ father Sun

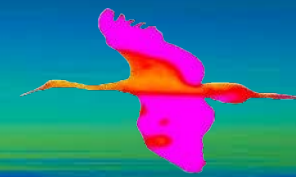

Colours

Father sun brings the colours
Silent, invisible
Energy from complicated reactions
Too far away to understand
Near enough to enjoy
Here everything turns green
Other where everything
Burned down to the bare soil

Girlfriends

There she is
High in the air
Sitting at the
End of a beam
On a slender chair
There they are
All her girlfriends
Out of my reach
So many young bees
Buzzing around them
So grateful
They all dance
Slow movements
Traditional Thai dance
To the whistle of Pan

Smile

Hurry, hurry come and take
A look at this beautiful face
Hurry, hurry come and take
A look before it leaves the race
See this smile in front of you
A miniature, a grace
So sensitive, so vulnerable
So beautiful a face

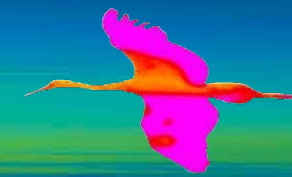
Hurry, hurry come and see
This beautiful, vivid smile
Five so beautiful ornaments
Smiling to the sky
Reflecting sunlight with a scent
So beautiful, as a reply
To father sun, who hangs up there
Cordial, catching smile

Blood

The blood comes up
From literal darkness
Formed by broken mountains
Formed from waves and
Silent waters
Formed from thundering sky

The blood may form
Most beautiful faces
Unfolded behind brown skin
The sun may dry out
Opening the
Most beautiful scenery

The blood may form
Most beautiful scent
Sweet and fragrant
Aromatic – still short
Disappearing
The epithelia asks for more

Eyes

Her eyes

Her flushing cheeks

Her eyebrows

Her coloured eyelashes

Her hair

Sways in the wind

Beauties

All Mighty
Keep my eyes away
From these beauties

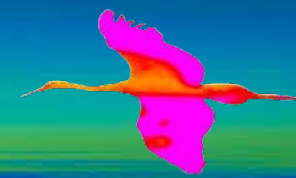
All Mighty
Keep my mind away
From these beauties

I wish to live
An honest life
To continue my marriage
To keep my wife
All Mighty

All Mighty
She has helped me
Through the hardest times

All Mighty
- I wish she'll
Always be mine

All Mighty
Keep my eyes away
From these beauties

Sisters

Hey sisters
 Look at this
 Strange bee down there
 Hey sisters
 He's looking at
 All of us from down there

Well he's not the kind
 Of bee I want
 He's all too fat
 He's all too tall
 Hey sisters
 He's looking at all
 Of us from sown there

Hey sisters
 What he has
 In his hands down there
 Hey sisters
 A third eye
 Looking at us from down there

Well he doesn't whirr
 The way I want
 I don't like his eyes
 Hope he'll soon be gone
 Hey sisters
 He's looking at all
 Of us from down there

Hey sisters
 He's pulling
 Lowest level down there
 Poor sisters
 Right away
 Facing death down there

He's a dangerous guy
 To young beauties as us
 Let a rainstorm come
 - He should become flushed
 Hey sisters
 He's looking at all
 Of us from down there

Hey sisters
 Let the bees
 Attack his huge, round head
 Poor sisters
 Scared to death
 Don't understand his way

Those two ugly, blue eyes
 That strange devise in his face
 Nearly touching our sisters
 Drawing their mascara away
 Hey sisters
 He's looking at all
 Of us from down there

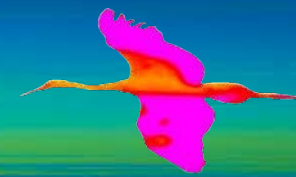
Hey sisters
 Hope surviving
 That bad guy down there

Hey sisters
 Let the bees
 Take care that bad guy there

Hey sisters
 The sunbeams
 Adoring . . .

Hey bee
 Oh what a
 Handsome fella' . . .

(Whispering)
 . . . Bee . . .
 Uhhhhh

Raindrops

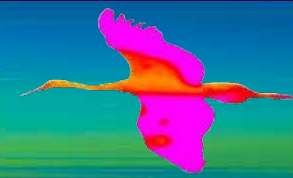
To some
Raindrops may be big
Even if it is
Just drizzle
Mist may join
From airy grey
Forming droplets
On hair and bristles

To some
These droplets are big
Still not dangerous
As raindrops
Raindrops attack
With a heavy speed
No mercy to face
And make-up

The young beauties
Enjoying the sun
Should fly fast when
Dark clouds come on
Cause they may leave
And beauty behind
With mascara et cetera
Floating around

Who'll look for
The company
Of a young but
Dotted face
The bees fly
Towards the scent
Of nectar
Beauty and grace

So young flowers
Enjoying the sun
Should take cover
As clouds pass by
Turn their chair
Turn the back to them
To tell them
"Please leave the sky"

Beats

Petals falling from the sky
Pink and white
Snowdrops of spring
The string
Connecting beauty to reproduction
Has broken

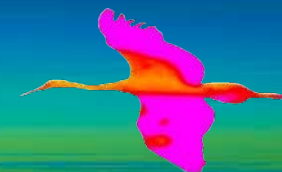
Mother has to work
Day in, day out
Formation of seeds
The beats
Connecting reproduction to beauty
Sweet music

Still she smiles again
Flushing beauty
Inspiration
The beats
A love song so sweet
Harmony

Eyes II

Her eyes
Her smile and
Her beautiful hair blows
In the wind

Father

Sailing across the Sea
watching the coast of dreams
get closer and ever close
thanks to the waves
of the heart beat

Whatever happened to...

And yet, I carry your name
and I wear your love

So take me to that place
where our dreams were born

Through the mutual heritage
of the forefathers

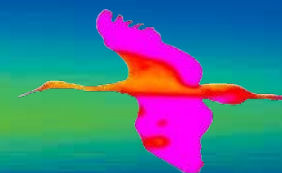
Freedom from the waves of
our heart beat

You are my Father
and I carry your name

And it is freedom
while sailing across the sea

Yes, let us go to that place while
the waves of the heart beat
guide our way

Freedom under the starry night
born by the waves
of our heart beat
born through generations
of idealistic dreamers

Shepherd's Hill

I will not let you go
I will hold on to you
with all of my heart

Because where do you belong
when you were born
in the wrong country?

Where do you go
when you were intended
for Shepherd's Hill?

I am not letting you go
because through the waves
you were always there

The unconquerable island
that conquered our hearts
by its quite wind of honesty

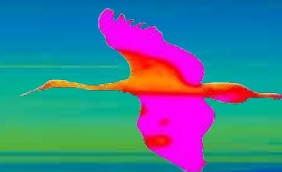
But where do I belong
when I was meant to be
a London boy in one big
extended family?

And then born in Denmark
left with no dreams
except in the music ?

I have been searching for my soul
and I have come to realize that somehow
it was left on the North Sea
where I found the winds
of searching souls
from all over the globe

Searching souls
with quite winds of honesty

I am an Anglophile
and I am the son

who was intended for London

I am the son
still searching for his soul
and in that search
I somehow have found it

Thank you, Dad

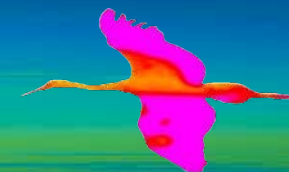
Thank you, Uncle Kim

Yes- thank you for being the faces
and the voices
of my dreams

And I turn to my dreams
and I intend to live them
because I was meant for Shepherd's Hill

I was meant to live
I was meant to love
I was meant for

Quite winds of honesty

I love you, England

A love that's shining
through the ages
and I love you, England
I know I always will

To close to ignore
to far away to see

Tears of tenderness
keep making love to
the ever present past
whispering its legacy

And I love you, England
where I meet

Friends more loyal
than brothers

Friends just as loyal
as marriage mates

Beautiful eyes finding
a peaceful place in
the lonely sky

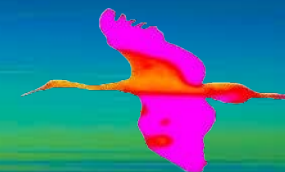
So long, England
- we'll keep in touch

I love you, England
when I can tell our mutual legacy

is holding my hand.

I love you, yeah yeah
now and for ever

I love you, England
now and forever

Somedays

Somedays all I need to do
is to find that space
that makes my heart and its beating
fall in to place
those days I have to realize
that home is a place
deep inside
between a person's
shining eyes

I can see the stars in London
singing quietly
in the night

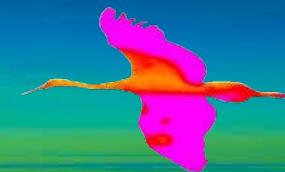
I can see the dreams of London
raining softly
in my eyes

Somedays all I need to do
is to take that deep look
into my heart and my memories
find that sweet place
lost in the water of the ages
lost behind the keel
but always
and always
in my heartbeat's
shining dreams

I can see the stars in London
talking softly
with Peter Pan

I can see the dreams of my blood
beating softly
in my heart

I can see the moon in London
singing softly
in my mind

Not alone

Now I see
that there is a fine line
between loneliness and
a deep, deep meaning

As I drive through the night
and see this simple truth
as a flame in my heart

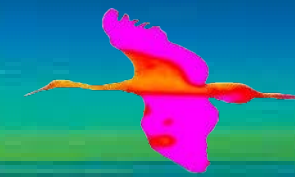
Realizing that I am not alone
and never was

Because how can you be
alone when you are not ?

And how can you feel natural
about being alone
without going berserk because
your heart tells you that you are not

I keep in touch
with this flame
burning on a warm foreign field
where the kids eat blueberries
as the sun keeps telling me
the truth

I am not alone- and I never was

Bohemian

The music keeps playing
and the guitar is singing

I want to go nuts
live outside the borderline
of societies' narrow norms

Do the things that make me happy

See the twinkle in other people's eyes
and enjoy it as honestly as I would like to

Singing whenever I want to
fall in love with everybody
who shows me his or her soul

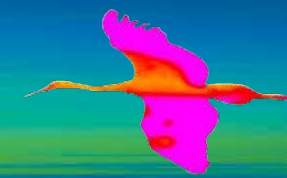
Outside it's grey
but inside it's warm
and inside my heart
I am dreaming of
the things and places
that turn on my mind

And the music keeps playing

I am a Bohemian free soul
not a Bohemian corporal
and I am showing the painting
not hiding it

and I am living outside
the border
with butterflies all over
my spiritual mind

So help me, God!

When you know it's real

Though this day is grey and a little wet
there's so much beauty to be found
so many songs to be sung
and so many poems to be written
throughout the day
and into the night

I know that my world was framed by an artist
an artist who could take
any Grammy at all times
though his name ain't on the cover of the album
but written in the soul of his artwork

'cause I know that we'll never be late to know
whom to appreciate when all over the place
within us and without us
beauty and poetry
are singing their song
as small love birds

When you know it's real – then it's real

And though the name of the artist
ain't on the cover of the album
his greatness is written anywhere and at any time

People call him Buddha, Krishna, Vsnu, Allah, Jehovah, our Lord
yet, he is the one God Almighty – creator of all
and he will be whatever he wants to be

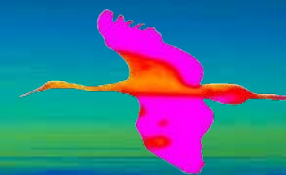
And I see the birds ascending from the ground
feeling the simple magic of seeing everything from above

Goodness, I would like to fly with them
through the starry night

And while this poem quietly writes itself
Baloo the shih tzu queen of our home
takes a look at me before going to the balcony
to have fun with the rabbit
and then she returns to me because the rabbit's a bore
and we start playing like small enfants
just as another reminder of this fabulous artist
whose name ain't on the cover but breathing
in the soul and spirit of the artwork

And when you know it is real – then it is real
just like a bird spreading its wings
so come, my friends
- let us go flying through the sunset
and let us discover the world of peace

Fredskampen

Forsvar os selv med ord og toner
Mod sure mænd og skøre koner
Hvis alle gav respekt til alle
Så ville ingen våben knalde
Så var der fred på Jorden vor
Og alle havde gode kår

En vom der kom

Indrømmet - jeg har fået en vom
Jeg aner ikke hvorfra den kom
Og jeg er heller ikke tilfreds
Skønt jeg nærmer mig de halvtreds
Jo selvfølgelig kender jeg balladen
Jeg har spist af kagen og isen og chokoladen
Og synes nogle gange det er fin
Med cola, øl og vin
Jeg prøver at fare med lempe
For min vom og min dårlige kondi at bekæmpe
Det er tilbage til det sunde
For at mindske på det runde
Og komme ud og røre kroppen
For igen at komme på toppen
Og så er jeg nok en dag tilfreds
Når jeg bli'r både halvtreds og tres

Er du der?

“Er du der?” hviskede han

“Ja” hviskede hun tilbage

“Du er dejlig” sagde han

“Blød og varm og sød”

“Jeg elsker dig” sagde hun

“Du er mit ét og alt

Når du er min og jeg er din

Er jeg allermost lykkelig og føler mig allermost elsket”

“Er du der” hviskede hun

“Ja” hviskede han tilbage

“Du er skøn og sød og sexet” sagde hun

“Jeg elsker dig” sagde han

Og så lå de dér og var begge to bange for at de forsvandt fra

hinanden

for her var lykken

Hel og fin

Og uendelig

Til det sluttede

Men det måtte aldrig slutte

Tiltrækkende frihed

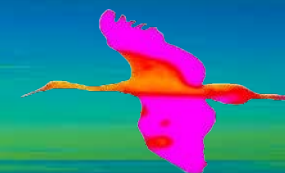
Din aura af frihed

Er tiltrækkende

Et pust af din frie sjæl

Som igen forsvinder

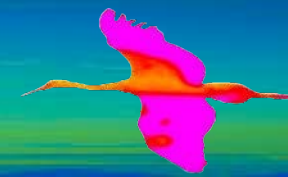
Når du binder dig i et forhold

Generøsitet

Generøsitet i hverdagen
Når man giver et ekstra nap
Og hjælper nogen
Uanset om man er træt eller ej
Generøsitet i familien
Når man giver plads til hinanden
Som man er
Uanset hvor forskellige og irriterende
Generøsitet på arbejdet
Når man også laver de trælse opgaver
For hinanden
Uanset om man er chef eller ej
Generøsitet i juletiden
Når man donerer julehjælp
Eller slæber juletræet
Over til børnehaven, efter jul
Generøsitet i det offentlige rum
Når man smiler og hilser på gaden
Og spreder glæde
Som, selv en fremmed, får med videre
Generøsitet i sindet

Når man er overbærende og forstående
For en anden person
Der er helt anderledes end én selv
Generøsitet til sig selv
Når man skaber sit eget liv
Og sætter grænser
For hvad man kan og vil rumme
Generøsitet fra pengepungen
Når man støtter organisationer
Af forskellig art
Så de kan gøre en væsentlig forskel
Generøsitet fra hjertet
På mange forskellige måder
Der alle gør godt
For både én selv og de andre

Kyllingen

Kyllingen vidste ikke rigtigt hvad den skulle synes.
Nu lå den her i strimler ovenpå en æggekage.
At møde sit eget tidligere jeg, på den måde!
Og nu var den ikke engang blevet gammel nok til at være en høne.
Og derfor ikke vide om den ville være blevet en hønemor!
Eller om hønen eller ægget kom først!
Den havde ikke turdet...
Og derfor blev den kaldt en kylling!
"Ork- din kylling" sagde vennerne.
- De var vist blevet en rigtig steg, nogle af dem.
Mens kyllingen bare følte sit liv revet helt i stykker!

Fremtid som gammel

Når jeg bli' r gammel
Så vil jeg ikke sidde på en bænk
Hele tiden

Kan være der bli'r tid til at rejse
Ud under åben himmel
Ud iblandt en menneskevrimmel

Kan være kroppen svigter
Så vil jeg noget andet
Læse bøger, høre musik, blandt andet
Håber jeg får børnebørn
Der kommer forbi- tager deres tårn
Med at besøge sin elskede farmor

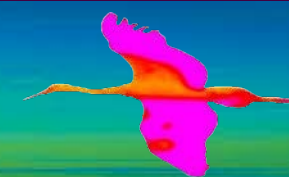
Når jeg bli' r gammel
Så vil mine gigtplagede hænder
Stadig skrive noget jeg tænker
Så vil jeg tænke tilbage
På mange levede dage
Og mindes alt det jeg husker

Det vårgrønne lys

Uendelig og solblå lyser himlen stærkt
dog sart klædt i lette gevandter
smiler strålende løfterigt til os
fra dansende hvide skyer.

Lyset er levende fyldt af håbet
der gennemsnigtigt grønt genskabes
på ny og atter og atter
med bøgeskovens fredelige latter.

Natten bliver hvid,
de sorte skygger svinder.
En vårgrøn glæde gør alting lyst.

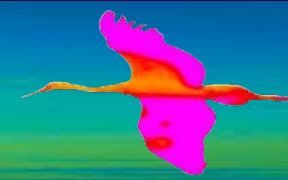
Forårets yndefulde forvandling

Med tulipantræets ynde
og en blomstrende charme
vover foråret det store spring
hen mod sommerens intense varme
strækker sig forsigtigt
mod himlens høje evigblå
endnu let på tå og vårgrøn
udfolder sig frisk og frejdigt
i naturens pragtfulde grønne dragt
fykdt af ungdommeligt mod
og en kraftfuld styrke

Overvældende skønhed bryder ud
i et festligt farveflor.

Forårets forvandling
er mild og god magi
en glædens tryllestøv
der ånder liv
i vore trætte hjerter.

Vidunderlig smuk er
barmhjertigheden
i livets gave

Løgnens mange ansigter

Kære,
Nu skal du høre.
Den gode, skønne sandhed findes virkelig.
Den er ikke bare en romantisk drøm,
som sværmeriske poeter henført skriver om.
Den er mere virkelig end noget andet.

Virkeligheden, som vi kender fra vores liv og dagligdag,
virker ikke særlig god eller skøn.
Vil du nok indvende..
Kærligheden er noget, man må kæmpe for at bevare.
Du har ret.
Men hvis vi ser rigtigt efter,
så lever vi i en løgnens verden.
Løgner skjuler sandheden for os, så vi ikke kan få øje på den.
Ikke kan leve den.
Løgner bliver som et fængsel, spærrer os inde.
Vil vi ud, må vi selv lukke op.
Nøglen finder vi i vore hjerter.

Den virkelige sandhed kan aldrig være grim.
Selv om virkeligheden ofte er det.
Løgner er derimod altid hæsli og afskyelig,
men er i stand til at klæde sig i de smukkeste dragter.
Jeg håber inderligt, at du lytter og forstår.

Kærlig hilsen.
Min dybeste medfølelse og sympati
En med-lidende.

Tilblivelse.

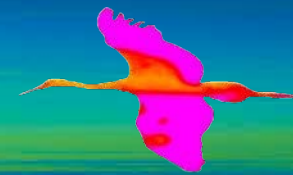
Oprindelsen.

Altids begyndelse,
urskabelsen træder ind
i øjeblikket.

Gennem tidens vævede tråd
dannes et mønster.

En farve, en forn træder frem.
En idé antager en ydre skikkelse
kaldt frem af mørket
i en længsel mod lyset.
Inderligt forvandles
drømmen til virkelighed.

Digtet er fra samlingen "Gennem livet - gennem alt."

Himmelskøn og milevidt rækker freden

Se det blomstrer
og grønnes.
En tusindfryd for øjet.
Anemoner i skov
og på eng.
Markblomster
gavmildt strøet.

Hør fuglenes sang,
det er forår.
En vidunderlig klang.
Den milde luft bærer
gode lyde til
det lyttende øre.

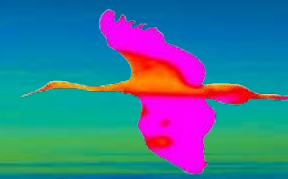
Man mærker en duft
af en energisk ro.
Grøn som håbet

Naturen er vågnet
af sin dvale.
Nu står alt på spring
for at folde sig ud.
Fylde vore sanser,
åbne vore øjne og hjerter.
Det er livet selv,
der danser.

Du fornemmer
et magisk frembrud.

Himmelskøn og milevidt rækker freden

13.01.2025 DEN UKRAINSKE CHAUFFØR

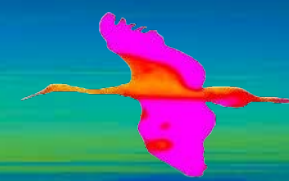
*I Farfar går med Tryzub
fortalte jeg om mit møde
med den ukrainske historie
"Det er muligt, her gøres det. At kunne fortælle
For børn; skrive en nutidshistorie om Ukraine i
2025.
Det er en bedrift,
Tak til
Forfatteren Bjarne Kim Petersen.
Som læser, få fat i den bog
Læs den højt for de børn der endnu
Ikke kan læse – lad voksne lytte med, det skylder vi
Tak "
Jørgen Wassilefsky*

Et kig ind i
den ukrainske kultur
midt i krigen
gå ind på
Danmarks Radio
og find
Den ukrainske chauffør
af Eugen Tunik
den er fra 2023
men du kører
med den rundt i Ukraine

og ikke mindst ukrainsk kultur
som den leves
og som den overlever
truslen om udslettelse.

Ukrainsk filmkunst
lavet
mens den russiske terror
er der hele tiden
som bagtæppet
for livet i Ukraine.

Du kan også gøre noget for Ukraine
Biler til Ukraine kører biler og busser
til Kyiv hvor de fordeles
til kampen for at
også den ukrainske kultur overlever.

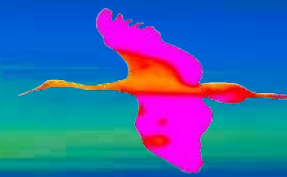

16.03.2026 DANSK VALG

Det var søndag aften
den afgående statsminister
var i Oslo
til Nordisk møde
Plus Canada.

Vanopslagh indrømmede kokainen,
tænk hvis det var ham
der vandt valget
og skulle lægge Arm
med MAGA TACO
ok måske med deres
krigsminister
en fælles bane
eller trusselsbane,
i stedet for
Motzfeldts og Løkkes smøger.

Moldova erklærer
National undtagelsestilstand
fordi russernes med deres terror
mod Ukraine
har ødelagt Moldovas vandforsyning.
I Danmark råber
medier på vandvalg og
svinevalg

Hvilket valg har vi
hvis vi ikke vælger at
forsvare Mr. Nobody
og Ukraine mod den
Endlösung
Putin og russerne
forsøger mod Ukraine
og Ukrainerne.

09.04.2026 TACO KORT EN 9. APRIL

TACO tale
TACO ørn sidder
tilbage med dårlige kort,
Ravnen over mit hoved
råber
TACO sidder med falske
kort
ved du ikke
hvordan man behandlede

falsk spillere
da I alle var migranter
på stjålet land.

Dine falske kort
er den røde løber
til Krigsforbryderen Putin
dit falske es
var bagholdsangrebet på Zelenskyj
din falske joker er
begæret på Grønland.
Du har købt
betalt
og misbrugt små piger; men Grønland
er grønlændernes

Ukraine
er ukrainernes land.

Se lige hvordan
Zelenskyj bliver modtaget

alle andre steder
han udspyr ikke had
men er etnisk jøde
der talte russisk
og holder iftar
med hans muslimske
krigere

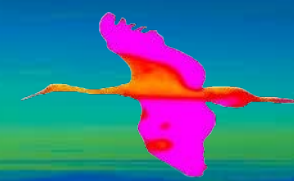
og dronekæmperen der let
slår din TACO ørn
er etnisk ungare.

Bed lige Zelenskyj om nye kort!

10.04.2026 GENKOMST

Midt mellem vores
påske
og den ortodokse
oplevede jeg en
genopstandelse.
OK
det er måske blasfemisk
at bruge det ord
men jeg har min egen tro
på mennesket
siden jeg blev dømt ude
som et ussel menneske
af nogle selvhøjtidelige
kristne.

En Ukrainsk ven
en journalist ven
der blev indkaldt som
Medic
havde ikke svaret mig
siden
5. juli 2023

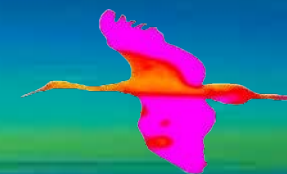

Jeg troede han var faldet
i kampen for Ukraines frihed.
Denne aften klokken 22.09
kom hans ord i en lind strøm
lige som de gjorde
dengang han
oversatte mit digt
om *Amina der ikke ville være sort enke*

til ukrainsk
og bragte det i Gazeta UA.

Det var samme aften
som TACO præsidenten
truede med dommedag.
Den kom så ikke
jeg tror også mere på det
gode
når jeg kæmper mod det
onde.

Ghetto

og når nu man har boet
i ghettoen
i mange år

så vokser fællesskabet ind i en
og man bliver romantisk
tilknyttet denne spraglede
boform
hvor man stiller sin cykel

ude foran sin opgang
og slæber indkøbsvarer op
af trapperne
i ulvetimen forlængelsen af
ens arbejdsdag

-også selvom man er en familie
ud af mange
mange

mange forskellige slags familier
forskellige individuelle

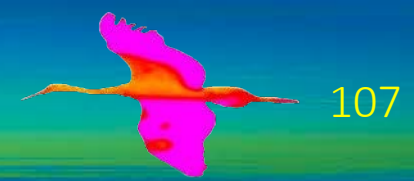
-alle med et vindue ud til gården
afslørende stemningen

i de små køkkener
hvor mor har lavet tomatsuppe
og smurt madpakkerne til
næste dag

og hvor far enten bor i familien
eller også er flyttet
og har overladt ansvaret til mor
ansvaret som spænder
helt ud til børnenes
travle hverdag
hvor skole er obligatorisk
og små venskaber
knyttes under legehuset og
rutsjebanen i gården

venskaber som senere følger en
rundt omkring på postadresser i
andre dele af landet.

og vi legede
at vi var voksne

at vi selv havde født børn
og at vi gik på arbejde
og vi lavede mad på de små dukke-
komfurer
det skulle vise sig
at skæbnen indhentede de
først forskånede familier
dem der ellers så ud til
at de ville bryde igennem
den sociale arv

skæbnen sørgede for
at også de lærte om livet
fra på bunden af samfundet

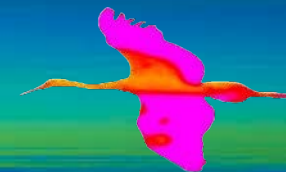
bunden
der hvor de ufaglærte, psykisk syge,
alkoholikere, ensomme, kriminelle, pædofile
og først og fremmest
taberne ved første øjekast
men i sidste ende
-vinderne af et langt spændende
livs-studie på højt plan
studiet der uddanner dig til

et kærligt menneske
hvor begrænsningen og beskedenheden
ligger i ske med dig og giver en
fornemmelse af guddommelig
lykke

som kærligheden
svulmer i dit benede bryst
og du lærer at elske

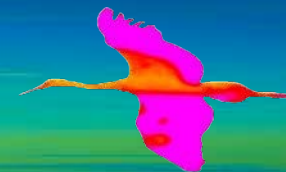
fyldes din - kolde krop
med længslen
efter lidt fysisk
glæde
en madkupon og
en varm vinterjakke

i ghettoernes nostalgiske
mørke vinteraftener
med indsigt i det lille køkken
med udsigt
udover gården
og 200 andre lejligheder
en del af et fællesskab
som man er tvunget ind i
hvor man spiser tomatsuppe

og drømmer om at flytte fra ghettoen
fra det transparente vindue
hvor igennem ens liv er til fuld
offentlig skue
og ind i de mørklagte ruder
i den store mercedes
hvor du bærer solbriller
og mærker varmen fra
livet på solsiden
livet med en evig lottokupon
i din ru arbejdshånd
glæden
ved endelig at føle varme
i de is-kolde vintermåneder
i de kærlige kolde
kroppe
hvor hjertet kæmper
for hvert et slag
for at du overlever
og efterlever
et værdigt liv

I skole

Denne tekst skulle have været
Fuld af bandeord
Tage dit livsmod
Give dig dårlig smag i munden
Skide grønne grise
Hade din nærmeste
Lyve om dine følelser
Slå din næste
Sætte dig selv foran andre

Men jeg har været på skole i denne uge

Så nu tegner jeg
Glade klovne
Sommerfuglehjerter
Is med chokolade
Fællesskabets musik
Regnbuer
Duften af nyslået græs

Denne tegning giver jeg til dig
Ærede læser
Så er jeg kvit den

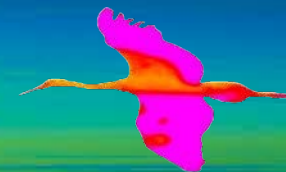
Kunstig

Jeg tænker på dig
Hvad ville du tænke
Hvordan jeg skal røre ved dig
Ordene vi skulle udveksle
Hvor vi skulle være

Og hvor vi er på vej

På arbejde
I bussen
Medens jeg ser en film
Danser du
Går forbi
Vinker til mig
Med et smil

Min egen kunstige intelligens

Samvittighed

Jeg købte en soft-ice
Med en ekstra kugle på
Og lidt ekstra guf
Med chokoladedrys
Betalte med en 100- kroneseddel
Og fik 2,5 tilbage

Dem fik den hjemløse

Illusion

Det er en illusion
At finde den bedste udgave af sig selv
Se kun det positive i andre
Gøre det man lyster

For når livet er omme
Er der kun 1 ting der gælder
At man vil være 5 min længere

Nogen

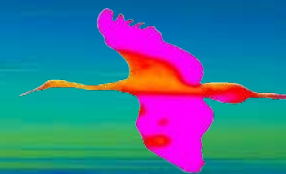
Hvad nu hvis
Jeg levede isoleret
Uden at have set nogen
Uden at have talt med nogen
Uden at have rørt nogen

Eller

Nogen aldrig havde set mig
Nogen aldrig havde hørt mig
Nogen aldrig havde rørt mig

Så er det godt
Jeg ikke kender "nogen"

Måneløfter

ikke for at sige sult i bogparkens spirende grønne

lindrende lige vej frem af grusstiens knasen ren
oven over hænger en bog og bladrer tidens irren stirren
venusbjergene fosser i stakbogladens kaffe gren
eller sagt på en anden måde theskrue drejebænk klirren

yndige kolos ser ses igennem fingrenes trommer
overhaler en duft svævende når siv stativ kommer
undrer du dig så tag og skriv nummeret syv duer

Holder du en kvist i mellem læberne for håbefuld fred
ok pastinakkerne er pacifisternes vilde hvedeblad
www.vinterbladet.dk her står der et link til eros kvad

dernede på overdrevet er tingene som tager eluater tid
omvendt smelter tankerne på min pandes ægs slid

yndige sommerfugle hvisker om nyfred og frihed
overallenes vil gerne være hiphop buggy pants fed
undrer du svæver vores ærtebælge fyldt med øjne

du ser nok jeg spiser ærter af synsforvirring veninde om
vi så blåt kunne være farveblinde i et fremtidsminde

Another work done...

Og nu vil redaktionen videre ud i verden...

,,,; - 'ltf{/ :

"In a world full of pride
we can be just like that little child"

